

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1924

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: 8 hæfter

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 3

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 4

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 5

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 6

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 7

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 8

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 9

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 10

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 11

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 12

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 13

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 14

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 15

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 16

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 17

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 18

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 19

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 20

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 21

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 22

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 23

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 24

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 25

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 26

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 27

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 28

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 29

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 30

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 31

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 32

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 33

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 34

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 35

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 36

Mellemstanden : Valgblad for Erhvervspartiet i Hovedstaden 37

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERSPARTIET
I HOVEDSTADEN

DET KÖNIGLIGE
25. 9. 1924
BIBLIOTHEK

Nr. 1

16. FEBRUAR 1924

1. Aarg.

Til Medborgere af de selvstændigt næringsdrivende Erhverv i Hovedstaden!

For Erhvervspartiet maa nu „Søndringens Tid“ være forbi!

Alle kender de ulykkelige Splittelser, der har udgjort Partiets Børnesygdomme. Men det saakaldte „frisindede Landsparti“, der udskilte sig af Partiet under Paavirkning af udenforstaaende Politikere, er nu forladt af disse; det staar uden Ledere og uden Fremtid, og Vælgere har det aldrig haft. **Dets Saga er endt.** Og de Elementer af Erhvervspartiet — derunder beklageligvis dets Stifter — som i Modløshed over Splittelsen gjorde sig til Talsmænd for dets Udslettelse og Opgaaen i Venstre, er **udskilte af Partiet.**

Hermed maa da Erhvervspartiets Børnesygdomme være endt.

Den danske borgerlige Mellemstand, der med saa stor Kraft rejste sin Selvstændighedsfane i 1918 og opnaaede saa smukke — maaske alt for smukke — Valgresultater i 1920, **kan ikke lade sig slaa ned**, af den Modgang, der efter Erfaring rammer enhver ny Bevægelse. Den har sin store Samfundsmission at løse, og **den Opgave maa løses**; uden en selvstændig Borgerstand kan intet sundt Samfund bestaa, og kun Borgerstanden selv kan betrygge Borgerstandens Eksistens. **Erhvervspartiet maa derfor lægge ud paany til Valgene i Aar, og Hovedstadens Borgere maa gøre Begyndelsen.**

Udfra denne Overbevisning har vi begyndt Arbejdet og da først sat os i Bevægelse for at skabe en **Valgfond** for Erhvervspartiet. Og vi har kun Grund til at føle os tilfredse og opmuntrede ved det Resultat, som hidtil er naaet, idet vi allerede fra de første 10 Bidragydere har faaet tegnet adskilligt over 2000 Kroner. En tilsvarende Offervillighed haaber vi vil blive vist af alle Partiets Venner og Meningsfæller — af enhver efter sin Evne —, saa vi føler os nu ganske trygge for, at den første Betingelse for at kunne gennemføre en kraftig Agitationsvirksomhed, nemlig de dertil fornødne Penge, ikke vil komme til at mangle Erhvervspartiet i Hovedstaden.

Idet vi gør vore Venner og Meningsfæller denne Meddelelse og beder om deres Tilslutning, naar Indsamlingslisten bliver forelagt dem, tilføjer vi, at vi fra Provinserne, særlig fra Jylland, har modtaget opmuntrende Vidnesbyrd om usvækket Interesse for Borgerstandens Sag. Vi er derved blevne yderligere styrkede i vor Tro paa, at en Genrejsnings af Erhvervspartiet ved det forestaaende Valg kan gennemføres med Held, og opfordrer Dem til ligeledes at fatte ny Tillid til vor Sag.

I en nær Fremtid agter vi at foranstalle de første Møder. Indtil da opfordrer vi Dem til at udbrede nærværende Meddelelse i Deres Kreds og gøre det bekendt for alle, at **for Erhvervspartiet er Selvgivelsens Tid endt, Arbejdets Tid begyndt**, og opmuntre alle Deres Venner og Meningsfæller til at samle sig om deres Kredsforeninger og holde sig beredte til at tage deres Del i det forestaaende Arbejde!

København, den 5. Februar 1924.

I den foreløbige Bestyrelse for Erhvervspartiet i Hovedstaden:

O. ARNTZ, Assistent.	ALFR. CHRISTENSEN, Urtekræmmer.	P. ELFELT, Kgl. Hoffotograf Formand	J. P. HANSEN, Viktualiehandler
VALD. A. HJORTH, Urtekræmmer	GEORG LARSSON, Smedemester.	JENS NIELSEN, Muremester.	AKSEL OHLSEN, Høker.
HENRIK D. PETERSEN, Vognmand.	V. STOLTENBERG, Snedkermester.	S. P. SØRENSEN, Grosserer.	
S. E. SØRENSEN, Kaffehandler.	P. CHR. THOMASSEN, Kgl. Hof-Snedkermester.	JUL. WULFF, Redaktør.	

Hvad Mellemstanden kan vente sig efter Valget!

Der er i den sidste Tid faldet to Udtalelser, som Mellemstanden nøje bør mærke sig.

Den ene er fremkommen fra *socialistisk Side*. Der blev den 2. Februar holdt et Møde i den radikale Forening Studentersamfundet, og der holdt den socialdemokratiske Landstingsmand, Lektor *Bramsnæs*, et Foredrag om Spørgsmaalet „Valutaen og Bankerne“.

Med dette Foredrags Indhold i Almindelighed har vi ingen Grund til at beskæftige os. Men det viste sig ved Foredragets Slutning, at det *særlig tog Sigte paa Mellemstanden*. Den paa Rigsdagen vedtagne Luksustoldlov troede Taleren ikke paa. „Man kan nok derved,“ sagde han ifølge „Politiken“s Referat, „udøve et Tryk paa Handelsbalancen, men,“ fortsatte han,

„det kan ogsaa gøres ved en *Forbrugsbegrænsning, der navnlig rammer den næringsdrivende Mellemstand. Den skal beskattes noget rigeligere*. Vi har for lavt et Skattniveau. *De gode Mellemindtægter*

og de store Indtægter skal beskattes højere.“

Se, derved har vi faaet at vide, hvad *Socialdemokratiet* tiltænker os, hvis det og dets Venner skulde sejre ved Valgene. Thi selvfølgelig talte Landstingsmand *Bramsnæs* ikke blot for egen Regning; slikt er i det hele taget ikke tilladt Medlemmerne af et saa disciplineret Parti som Socialdemokratiet. Dets Medlemmer taler kun med Partiets Bemyndigelse. ja, *efter dets Ordre*, og vi ved altsaa nu, at hvis Mellemstanden ved det kommende Valg viser sig svag og magtesløs, *saa skal den have en dygtig Skatteforhøjelse*. Vi synes ganske vist selv, at vi her i Landet lider under en altfor trykkende Skattebyrde, men Socialdemokraterne finder, at vi *Mellemstandsfolk er altfor lidt beskattede*.

Den anden Udtalelse, som vi har Grund til at skrive os bag Øret, er fremkommen *fra Venstre*, og det fra ingen ringere end *Indenrigsminister Kragh*.

Den 28. Januar var denne Minister til et Diskussionsmøde i Grundtvigs Hus med den radikale Folketingsmand *Dahlgaard* m. fl.

Heller ikke her interesserer det os at gen-

nemgaa Ministerens Foredrag i dets Helhed. Men efter at han havde udviklet, *hvad Ministeriet paa en Række Omraader vilde arbejde paa*, fortsatte han — ifølge „Politiken“s Referat — dette Emne med følgende overraskende Ord:

„Vi vil arbejde for at give Arbejderne større Interesse i Bedrifterne (Afbrudelse: Er det Bedriftsraad?). Ja, det er noget forskelligt i de forskellige Lande. Jeg kan godt tænke mig, at Arbejderne bør have mere Interesse i Bedrifterne.“

Her faar vi altsaa at vide, at det samme Venstre, som i den nuværende Politik staar som „borgerligt Parti“ sammen med Folketpartiet mod Socialdemokraterne, og for hvilket det er et Livsspørgsmaal at bekæmpe disse ved Valgene, ganske roligt bebuder, at det efter Valgene vil gaa Socialdemokratiets Erinde og gennemføre dets Krav paa Bedriftsraad.

Intet Under, at den radikale Dahlgaard takkede Indenrigsminister Kragh for denne Udtalelse — samtidig med at han udbragte et Leve for, at Valgene maatte „gøre rent Bord“ og tage Flertallet fra de nuværende Regeeringspartier!

Men vi andre i Mellemstanden vil nu vide, at vi ikke har noget at stole paa hos en Venstregering; den vil hjælpe Socialdemokratiet et godt Stykke frem mod dets Maal, som jo er at tage Ledelsen af de industrielle Bedrifter fra Ejerne og give den til Arbejderne. Hvad sagde ikke den nylig afdøde socialdemokratiske Ordfører K. M. Klausen i sin bekendte Tale, da Zable første Gang blev Minister:

„Vi ønsker at komme bort fra Privatdriften. Vi ønsker at komme over til, at Samfundet ejer alle Produktionsmidler.“

og til Virkeliggørelse af dette Formaal skal vi nu høre, at Venstre, som selv skulde være et Mellemstandsparti, vil hjælpe Socialdemokraterne paa Gled — ikke overfor Landbruget, naturligvis, men overfor Haandværk og Industri!

Kan vi tænke os kraftigere Tilskyndelser til at tage os sammen ved de kommende Valg end disse to Udtalelser? Klart er det jo for os alle, at det kun er Overbevisningen om vor Splittelse og vor Svaghed, der gør, at en Venstreminister drister sig til at fremsætte en Udtalelse som den anførte og ligefrem tager Socialdemokratiet under Armene *imod os!* Maa det ikke mande os op til at gøre en alvorlig Kraftanstrengelse ved de forestaaende Valg for at gøre det klart for alle, at Erhvervspartiet ikke er et af Splittelse og Modløshed odelagt Parti, men agter at samle den næringsdrivende Borgerstand til den fastbyggede Enhed, som den bør være — i Stand til at gøre sig gældende og skaffe Mellemstanden den Respekt til alle Sider, som den — Samfundets Kærne — dog bør have!

Møde

Erhvervspartiets indledende Møde i dette Aars Valgkampagne afholdes

Tirsdag den 26. Februar
Kl. 8 Aften
i Kronprinsensgade 9,
Stueetagen

(Haandværkerforeningens mindre Sal).

Som **Talere** kommer til Stede Folkelingsmand **Kayser**, Redaktør **Wulff** m. fl.

Tilhængere og Venner af Erhvervspartiet indbydes.

Den foreløbige Bestyrelse.

„Mellemstanden“

vil udgaa 2-3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af til Valgdagen.

Ansvarshavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

Tegn Abonnement

Tidsskriftet

MUSIK

Køb hos

de Averterende

Ryg

FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

Nr. 2

22. FEBRUAR 1924

1. Aarg.

Møde

Erhvervspartiets indledende Møde i dette Aars Valgkampagne afholdes

Tirsdag den 26. Februar
Kl. 8 Aften

i **Kronprinsensgade 9,**
Stueetagen

(Haandværkerforeningens mindre Sal).

Som **Talere** kommer til Stede Folkelingsmand **Kayser**, Redaktør **Wulff** m. fl.

Tilhængere og Venner af Erhvervspartiet indbydes.

Den foreløbige Bestyrelse.

Skal Mellemstanden sættes under Politikontrol?

Mod Slutningen af Aaret 1922 gik Bølgerne højt mod Mellemstanden — paa Møder, i Bladene, ja i selve Regeringen. Det behøvedes paa Rigsdagen, at Indenrigsminister *Kragh* vilde fremsætte et *Lovforslag om Priskontrol* mod den Mellemstand, der var paa Anklagebænken, mistænkt for at tage for høje Priser for sine Varer — altsaa i Grunden for at bestjæle det forbrugende Samfund. Altsaa maatte den sættes under Polititilsyn.

Imidlertid gik Tiden. Det blev Jul 1922, uden at den behøvede Lov var kommen. Og

da Rigsdagen kom sammen efter Nytaar, gik det ligesaadan: Indenrigsministeren lovede og lovede — det endte med, at han opgav sin Hensigt. Han lovede aabenbart ikke den Gang at komme frem med en saadan Undtagelseslov mod en enkelt Stand!

Men skal Mellemstanden derfor tro, at Faren er drevet over? Nej, paa ingen Maadel *Priskontrol-Loven* ligger stadig i Luften. Saaledes gav en Forsamling som *Valutakonferencen* sig til at slaa et Slag for den. Denne Forsamling af Bankdirektører, Nationaløkonomer, Landbrugs- og Arbejder-Repræsentanter under Ledelse af selve Nationalbanken *krævede* i sin Betænkning ligefrem af Regeringen, at den skulde skaffe en Priskontrol-Lov til Veje. Hør, hvad Konferencen sagde derom:

„Ligesom Stat og Kommuner maa paalægge sig Resignation af økonomisk Art for ikke at drive Prisniveauet op, maa det være en nødvendig Opgave at *hindre, at private Erhvervsorganisationer eller andre Sammenlutninger kunstigt holder Prisniveauet oppe*. En nyttig Foranstaltning i saa Henseende vilde det formentlig være *at fastslaa ved Lov, at private Prisaftaler mellem Sælgere eller Ejere indbyrdes med Hensyn til Varer eller til Udlejning af Boliger og lign. ikke er bindende, og at ethvert Forsøg paa at fremtvinge saadanne Aftalers Overholdelse er ulovligt*. Under Forhandlingerne er det ligeledes blevet fremhævet, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa, hvorvidt det ved offentlige Undersøgelser og *eventuelt ved Kontrol kan hindres, at Prisniveauet holdes kunstigt oppe*.“

Kan nu en saadan Udtalelse fra en Forsamling som Valutakonferencen anses for ligegyldig og uskadelig? Nej, paa ingen Maade! Det kan vi se deraf, at det Mindretal af Erhvervsrepræsentanter, som Konferencen rummede, *straks* henvendte sig til Regeringen med

en indtrængende Protest. Efter først at have haft en mundtlig Konference med Justitsministeren, sendte *Formændene for Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen* ham under 8. November 1923 en kraftig skriftlig Indsigelse mod, at der forberedtes en Lov, som den af Valutakonferencens Flertal ønskede.

Foreløbig synes denne kraftige Protest at have gjort nogen Virkning, men *ingen i Mellemstanden skal slaa sig til Ro med, at Faren er forbi*. Giver de forestaaende Valg os et radikal-socialistisk Flertal, saa har vi Priskontrollen lige over Hovedet paa os; og kommer det nuværende Regeringsflertal ind igen, saa ved vi, at *Tendenserne findes hos Regeringen*, og har al Grund til at tro, at den vil gennemføre dem, naar den føler sig fast i Sædlen og mener at kunne blæse os et Stykke. *Lad os altsaa være agtpaaagivende og gøre os saa stærke som muligt til dette Valg!*

Men hvor kan det være, at det *kun er Mellemstanden, man tør byde en saadan Politikkontrol?*

Der er f. Eks. *Arbejderne!* Vedtager de ikke selv, hvilke Lønninger de vil have? Ja, gaar de ikke videre endnu og gør Strejke for at fremvinge disse Lønninger? Og virker disse Lønninger ikke som fordyrende for Forbrugerne? Jo, selvfølgelig! Men mod Arbejdernes høje Lønninger kan der nok knurres, men *ingen vover overfor Arbejderne at foreslaa en Prisregulering, en Avancebegrænsning*. Nej, Lønstillinger tages som en Nødvendighed, naar *Arbejderne* siger: Saa og saa meget maa vi have for at føre en menneskelig Tilværelse!

Helt anderledes med *Mellemstanden*, og ganske særlig med den *handelsdrivende* Mellemstand. Ingen erkender paa Forhaand, at ogsaa denne Stand har Krav paa en Arbejds-løn, der kan give en menneskeværdig Tilværelse. Nej, alt hvad denne Stand kræver, betragtes som *Rov*. Man diskuterer dens Varepriser, og naar det under Diskussionerne godtgøres, at Raastoffer og Driftsudgifter er stegne i en saadan Grad i de sidste Aar, at det for-

klarer *en Del* af Prisstigningen — saa slaar man sig maaske til Taals med *denne* Del af Prisstigningen, som skriver sig fra forhøjede Arbejds lønninger eller Landbrugspriser eller udenlandske Forhold. Men naar man saa kommer til det sidste Punkt i Diskussionen, hvorefter *ogsaa den Handlende selv kræver mere Arbejds løn — mere Fortjeneste* — end før, saa skifter Tonen. Lad f. Eks. Omkostningerne paa en Vare, som i 1913 kostede den Handlende 20 Øre Pundet, være stegne til 50 Øre nu — det tilgiver man ham; men naar saa Varen i 1913 kostede 30 Øre i Butikken og nu 75 Øre, saa hedder det med streng Røst: „Hvad for noget! I 1913 nøjedes I med 10 Øres Fortjeneste, og nu vil I have 25 Øre! Hvilken Uforskammethed! Det er jo en Udplyndring af Forbrugerne! Vi maa have Priskontrol — Polititilsyn — mod den nederdrægtige Handlende!“

Ikke én synes der at tænke paa, at Mellemstandsmanden — Haandværkeren og den Handlende — ogsaa har Ret til at leve, og at han maa have *mere* at leve af nu, i en Verden, hvor alt er bleven 2—3 Gange saa dyrt som før. Ogsaa han maa have en passende *Arbejds løn*. Han skal jo have Husly, Føde, Klæder, Skotøj, opdrage sine Børn o.s.v. Haandværkeren — ja og *den Handlende med* — gør jo ogsaa et *Arbejde*. Og naar det nu er saaledes, at en Handlende i 1913 kunde butle sig igennem med en Indtægt af 3000 Kr., maa han da ikke nu til Dags have det 2—3-dobbelte, lad os sige 7000 Kr., for at klare sig igennem? Jo, intet tænkende Menneske vil bestride dette. Men er det saa ikke ganske nødvendigt og selvfølgelig, at *den* Handlende eller Haandværker, hvis Omsætning ikke er bleven større end i 1913, nu maa have 2—3 Gange saa meget i Fortjeneste for sine Varer, end han den Gang kunde nøjes med? Det er jo ikke *hans egne Krav til Livet*, som er stegne, men *alle* Livsfornødenheder er jo dyrere for ham i samme Forhold som for Arbejderne, Landmændene og alle andre, og hans Skatter og Socialudgifter er voksede mindst i samme Forhold som andres!

Men hvorfor er der ingen, der tænker paa dette — ingen, der respekterer disse Forhold? Hvorfor raaber de alle paa, at *de Handlende skal under Politikontrol*, medens de intet saadant tør raabe mod Arbejderne? Ganske simpelt — og læg alle Mærke dertil! — **fordi Arbejderne er en organiseret Magt, medens Mellemstanden staar uorganiseret og derfor vaabenlos.**

Drag dog Lære af dette, ærede Mellemstand! Hør op med den daarlige Tale, at I ikke vil „befatte Jer med Politik!“ Saml Jer tværtimod alle sammen fast og talstærkt om den Organisation for Mellemstanden, som blev grundlagt for 4 Aar siden — *om Erhvervs-partiet!* Lad Jer ikke fortælle, at det kan jo ikke nytte, for „Erhvervspartiet er gaaet i Stykker.“ Ja, det har muligvis mistet et lille Antal af sine tidligere Tilhængere, som har ladet sig bedaare af Politikere og ladet sig skræmme med, at et Mellemstandsparti er for snæver og svag en Organisation. Tro dem ikke! *Det beror paa Jer selv, om Erhvervs-partiet skal blive et stort og mægtigt Parti.* Alle Partier er begyndt smaat, og alle har de haft Begyndelsesvanskeligheder at kæmpe med. Men Mellemstanden er saa stor og talrig en Stand, at den — hvis den vilde — kunde sætte 24—25 Talsmænd ind i Folketinget, og allerede et langt mindre Antal kunde gøre Mellemstanden stærk og respekteret, der hvor den nu er svag og overses. *Vær ikke et Bytte for Modløshed, men tag Jer sammen og tag et kraftigt Tag!* — og I vil til Jer egen Forbavselse se, at den Stand, der vil hjælpe sig selv, ogsaa er i Stand dertil og *naar Maalet, for den selv har rigtig vovet at tro derpaa!*

Erhvervspartiets Program.

§ 1. Opretholdelse af den personlige Ejendomsret, den selvstændige Næringsdrift og i det hele taget Enkeltmands frie og selvstændige Udnyttelse af sine Evner som Samfundets bærende Grundvold og alt Fremskridts Drivkraft.

§ 2. Energisk Kamp mod stats- og kommunesocialistiske Indgreb i Borgernes Næ-

ringsdrift samt overhovedet mod alle Bestræbelser for at undergrave det selvstændige Erhverv.

§ 3. Bekæmpelse af Monopoler under hvilken som helst Form samt Truster og Ringdannelser, der bringer de mindre Erhverv i Fare.

§ 4. Opretholdelse af et passende Værn for Danmarks Næringsveje overfor Udlandets Angreb paa disse gennem Overproduktion og Eksportpræmier, for at Landets produktive Kraft kan bevares og udvikles, og det kan gøres saa uafhængigt som muligt af fremmed Tilførsel.

§ 5. Næringslovens Revision, bygget paa retfærdig Hensyntagen til alle Sider.

Beskatning i samme Forhold, baade til Stat og Kommune, af al Næringsdrift, uanset om den drives af Enkeltmand, Aktieselskaber, Brugsforeninger eller andre Andelselskaber.

§ 6. Et Oplysningsbureau for Handel, Haandværk og Industri under Handelsministeriet med Næringsvejenes Medvirkning i Lighed med det i Norge oprettede.

§ 7. Statstilskud til de borgerlige Erhvervs Fremme i Lighed med, hvad andre Samfundsklasser modtager, derunder Støtte til Unges Etablering i selvstændige Erhverv.

§ 8. Erhvervenes Ligestilling med andre Samfundsklasser under den sociale Forsorg efter Princippet: Hjælp til Selvhjælp.

§ 9. Fuldstændig Gennemførelse af Forholdstalsvalg til Rigsdagen.

§ 10. Virksomhed for, at de under Krigen indførte Tvangs-, Indskrænkings- og Forbudsforanstaltninger ikke slaar Rod i vor Lovgivning.

§ 11. Samfundets Udvikling i frisindet Retning, i roligt Tempo og under lige Vilkaar med lige Rettigheder.

Samarbejde med alle Samfundsklasser til Fremme af disse Formaal.

§ 12. Samlet Optræden ved Folketings- og Landstingsvalg for at opnaa ovennævnte Formaal ved at indsætte det størst mulige Antal Repræsentanter for Mellemstanden paa Rigsdagen. Tilsvarende Optræden ved Valg af Kommunalbestyrelser i By og paa Land.

„Mellemstanden“

vil udgaa 2—3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af til Valgdagen.

Ansvarhavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

Tegn Abonnement

Tidsskriftet

MUSIK

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

Ryg

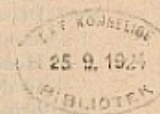
FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

Nr. 3

6. MARTS 1924

1. Aarg.

Møde

Erhvervspartiet afholder Møde

Tirsdag den 11. Marts
Kl. 8 Aften

i
Senderbros Selskabslokaler,
Amagerbrogade 30.

Som **Talere** kommer til Stede:

Folkelingsmand **Kayser,**

Hoffotograf **Elfelt,**

Grosserer **S. P. Sørensen** m. fl.

Tilhængere og Venner af Erhvervspartiet
indbydes.

Den foreløbige Bestyrelse.

Venstre og Mellemstanden.

Indenrigsminister Kraghs egne Udtalelser om hans Priskontrolplaner.

Det var under Finanslovens 1. Behandling i forrige Rigsdagssamling, at Indenrigsminister *Kragh* kom ind paa Spørgsmaalet om Priskontrol. Og da det har sin store Interesse at have nøjagtigt Kendskab til de Hensigter, Venstres Regering har paa dette Omraade, gengiver vi følgende Udtalelser derom efter Rigsdagstidenden.

Efter at have omtalt Trustlovgivning i Almindelighed og i andre Lande sagde Indenrigsminister *Kragh* den 9. November 1922 (Folketingstidende Sp. 1233):

„Rigtignok tror jeg, at som Forholdene ligger for Tiden i det danske Samfund, er det *mindre Storindustrien*, der gør en saadan Lovgivning paakrævet, end det er indenfor Omsætningen, *indenfor Detailhandelen*, der trænges til Kontrol med disse Forhold — —“.

Og efter at have fremhævet endnu en Gang, at der ingen Grund er til at lovgive overfor Storindustrien, fortsatte Ministeren (Sp. 1233):

„Derimod forekommer det mig rigtignok, at adskillige Fænomener *indenfor Detailhandelen*, indenfor Omsætningen og forøvrigt *ogsaa naturligtvis indenfor Industrien*, det skal jeg erkende, ligesom *ogsaa indenfor Haandværket*, tyder paa, at det vilde være ønskeligt, om man fik en Lovgivning, som, ikke mindst til Beroligelse for Publikum, kunde gøre det muligt at trænge til Bunds i saadanne Spørgsmaal.“

Efter saa at have skildret sine velbekendte Undersøgelser i Urtekramfaget — hvilke i hvert Fald viser, at der for disse Vares Vedkommende *ikke* fandtes fælles Prisaftaler — fortsatte Ministeren, efter at have fremhævet, at det særlig er i de *ganske smaa Foretninger i Sidegaderne*, at de *højeste Priser tages* (Sp. 1238—39):

„Der er imidlertid i Publikum en ret udbredt Opfattelse af, at saadanne Prisaftaler findes, og Formodning om, at de findes indenfor mange forskellige Brancher — lad mig blot nævne *Bagere* og *Slagtere* — med det Resultat, at Konkurrencen i Virkeligheden gøres illusorisk, og Varen fordyres meget for det købende Publikum.“

Derfor synes det nødvendigt ogsaa i de Handlendes Interesse, baade for at opnaa et Prisniveau, der er Udtryk for

Rimelighed, og for at komme til Livs Prisaftaler og Sammenslutninger, som skønnes i væsentlig Grad at fildesætte Hensynet til Forbrugernes Interesser og til de enkeltes Erhvervsfrihed, at *tilvejebringe en Lovgivning, angaaende kollektive Lon- og Prisaftaler og Undersøgelse af visse herhen hørende Forhold.* —

Lovforslaget ligger i alt væsentligt udarbejdet i Justitsministeriet, idet det, saaledes som Regeringen tænker sig det forment, ikke henhører under Indenrigsministeriet, men under Justitsministeriet.

I et Gensvar den 23. November til forskellige Folketingsmænd gentager Ministeren sine Udtalelser om, at det mindre har Betydning for Storindustriens Vedkommende end for de mindre Bedrifter og Detailhandelen. Han siger, at det er muligt, at der ikke findes Prisaftaler, men det kan kun en Undersøgelse konstatere,

„og til at foretage en saadan Undersøgelse maa Regeringen have Bemyndigelse ved Lov, og en saadan Bemyndigelse agter man formentlig ogsaa at skaffe sig.“

Og Ministeren samler sine Udtalelser i følgende Ord (Spalte 2172):

„Det, jeg sagde forleden Dag, er ganske det samme som det, jeg sagde i Dag: at man vil søge tilvejebragt en Lovgivning, hvorved man kan imødegaa Tendensen til gennem Sammenslutninger og Aftaler, gennem Oprettelse af Trusteer og Karteller at monopolisere Produktion og Omsætning og derigennem naa til en Opskrining af Priserne, som er urimelig. Dette vil man imødegaa, enten det sker indenfor det ene Produktions- eller Omsætningsomraade eller det andet. Men jeg tilføjede, at jeg troede, det mindre er indenfor Storindustrien, der er Trang til noget saadant netop i denne Tid, end indenfor den mindre Industri, Haandværket og den mindre Omsætning —“.

Det er ret rene Ord for Pengene! Efter de saaledes anførte Citater efter Rigsdagstidenden foreligger Venstreregeringens Standpunkt overfor Mellemstanden paa dette Omraade saa klart, at alTvivl dermed er umuliggjort. Og hvad der saaledes proklameredes i forrige Rigsdagssamling, er ikke taget tilbage

i denne; det er aabenbart kun gemt lidt af Hensyn til Valgene. Men efter Valgene vil vi da have al Udsigt til at faa den Kærlighed at føle, som Venstre ifølge de Herrer Laurits Jensen og Carl Smith skal nære for Byerhvervene og særlig disses Mellemstand!

Hvorfor bør Erhvervspartiet absolut opretholdes?

Ved Erhvervspartiets første Møde, den 25. Februar i Haandværkerforeningen, holdt Redaktør Jul. Wolff følgende Indledningsforedrag.

Den smukke Begyndelse.

Den Tanke, at skabe et selvstændigt Parti for Byerhvervenes Mellemstand, er ikke helt ny. Selv har jeg slaaet stærkt til Lyd for den allerede for 25 Aar siden, i et Skrift, som udkom i 1899 og hed: „Er Tiden ikke snart moden for en Byerhvervs politik?“, og Tanken har sikkert siden da gæret hos mange. I hvert Fald brød den i 1917 uden tilsyneladende ydre Foranledning frem i Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Ved en den Gang foretagen Prøveafstemning i de københavnske Lav udtalte 90 Procent af de i disse afgivne Stemmer sig for at danne et selvstændigt Parti for Mellemstanden, og i 1918 blev, som bekendt, Partiet dannet af Handlende og Haandværkere i Hovedstaden. Ved Valget her, da Hovedstaden dannede en eneste Forholdstalskreds, opnaaede det 12,000 Stemmer og satte Købmand Laurits Jensen ind som sin Repræsentant i Folketinget.

Saa kom det abnorme Valgaaer 1920 med sine 3 Folketingsvalg. Erhvervsbevægelsen var nu forplantet ud over hele Landet, uagtet det af Mangel paa de fornødne personlige og pekuniære Kræfter ikke havde været muligt at organisere Bevægelsen overalt; hele store Amter laa ganske ubearbejdede hen. Men saa stærk var Stemningen, eller saa god Jordbunden, for det nye Parti, at det ved Valget den 26. April 1920 2½-doblede sit Stemmetal og opnaaede henimod 30,000 Stemmer samt fik valgt 4 Folketingsmænd. Blandt disse fandtes imidlertid Laurits Jensen ikke — ikke fordi han svigtedes af sit Parti, men fordi Valgloven siden 1918 var bleven saaledes forandret, at Hovedstaden ikke længere dannede en enkelt Kreds, men var delt i 3 Storkredse, hvori Erhvervspartiet maatte opstille

særskilte Kandidater for hver Kreds. Hvis Partiet ikke kunde skaffe Stemmer nok til at faa sin Kandidat Nr. 1 valgt i alle Kredse, men f. Eks. kun havde Stemmer til 2 Mandater, saa var det umuligt forud at vide, hvilken af de 3 Kandidater, der vilde blive. Og saa vilde Tilfældigheden, at Laurits Jensen ikke blev valgt.

Ved det næste Valg i 1920 skrumpede Partiets Stemmetal lidt sammen — som for alle Partier ved dette Valg — men det fik alligevel valgt 4 Folketingsmænd, kun ikke Laurits Jensen. Ved det 3die Valg — 21. September 1920 — naaede Partiet kun at faa 3 Mandater, uagtet dets Stemmetal paany var steget (til 27,500), men da havde alle Partier forøget deres Stemmetal, og Følgen var, at den Kvotient, hvorefter de Partierne tilkommende Mandater beregnes, var blevet saa meget større, at der kun blev 3 Mandater til Erhvervspartiet.

Men det Resultat, at der efter kun 2 Aars Arbejde præsteredes nærværd 30,000 Stemmer og blev valgt 3—4 Folketingsmænd, var et overordentlig gunstigt Udfald for en ny Bevægelse. Et saadant Spring fremad har næppe haft sit tilsvarende for noget andet Parti — Socialdemokraterne maatte arbejde i 16 Aar, inden de naaede saa vidt! Tænk, om det nye Parti havde formaet at arbejde siden med samme Energi og samme Held — saa vilde det nu ved Valget i 1924 have haft al Udsigt til at fordoble — eller mere end fordoble — sit Antal af Mandater paa Tinge. Det havde da allerede nu været et anseeligt Parti, ja var rimeligvis blevet „Tungen paa Vægtskaalen“ i det kommende Folketing. Men det skulde desværre ikke blive saaledes; tværtimod, Aarene efter 1920 skulde sætte Erhvervspartiet paa haarde Prover.

Snyltegæster og Forræderi.

Sagen var den, at vort unge Partis Held lokkede *Snyltegæster* til. Der fandtes nemlig efter Valgene i 1920 et lille Antal Politikere, som var blevet uenige med deres gamle Partier og nu stod ledige paa Torvet. De saa sig da om efter en ny Basis, hvorpaa de kunde bygge en fremtidig politisk Eksistens for sig selv, og saa faldt deres Blik paa Erhvervspartiet: det var jo aabenbart en Bevægelse, som var i Skuddet — der maatte være noget at erobre!

Det var jo særligt Redaktør *Asger Karstensen*, som kaarede sig Erhvervspartiet til Virkeplads, og havde han baaret sig klogt ad, saa havde han ogsaa sikkert ad denne Vej kunnet naa sit Maal. Det vil sige: var han gaaet ind i Erhvervspartiets Tankegang og

havde *sluttet sig til dets Program*, saa havde han haft store Chancer for at blive Mellemstandens politiske Leder og ved dens Hjælp selv at være bleven baaren frem til Indflydelse og Magt. Men han og hans Fæller savnede fuldstændig Forstaaelse af Mellemstanden og dens Interesser; de troede mere paa Tjenestemændene, og nu gav de sig til at forklare en Del af Erhvervspartiets daværende Ledere, at det var rent galt at ville være et „Interesseparti“ eller „Særparti“ for Borgerstanden — nej, man skulde lukke Dørene op for alle Samfundsklasser og omdanne Erhvervspartiet til et almindeligt, doktrinært-politisk Parti, ligesom Højre, Venstre og de Radikale. Saa først vilde man faa den rigtige Tilslutning og Indflydelse. Og desværre var en Del af vore Folk saa naive og uerfarne i Politik, at de lod sig besnakke; saa gik de med til at forandre Erhvervspartiet til et „*frisindet Landsparti*“, af hvis Program Borgerstandens særlige Idealer ganske forsvandt for at erstattes med tomme politiske Fraser om „Frisind“ og deslige, og Partiets Rammer aabnedes paa vid Gab for Asger Karstensens Tjenestemænd og for hvilke som helst utilfredse Elementer fra andre Partier.

Imidlertid skulde det vise sig, at de kloge Politikere havde forregnet sig. Vel havde de faaet en Del af vore daværende Bestyrelsesmedlemmer med sig — ja endog 2 af vore 3 Folketingsmænd — men det viste sig, at den store Hær af Erhvervspartiets menige Medlemmer ikke saaledes vilde lade deres nyskabte Organisation og sig selv sælge til helt andre politiske Formaal. Og Resultatet kender vi: Det „*frisindede Landsparti*“ kom kun til at eksistere paa Papiret; Vælgere naaede det aldrig at faa, og efterhaanden blev det da forladt af sine egne Forledere — Asger Karstensen, Johs. Knudsen m. fl. De opdagede, at det ikke lod sig gøre paa den Maade at skaffe sig den savnede politiske Basis, og nu er denne Splittelsesbevægelse iblandt os løbet ud i Sandet. Den har gjort *stor Skade* iblandt os, og mulig vil den endnu søge at forulempe os et eller andet Sted i den kommende Valgkamp — men praktisk er *Bevægelsen død* — den faar ingen Betydning ved det kommende Valg.

Desværre har vi imidlertid faaet en ny Splittelse at kæmpe mod. Og medens den nylig omtalte udgik fra fremmede Kræfter, der udefra søgte at gaa paa Rov hos os, er det her *fra vor egen Midte*, Splittelsen kommer. Det er endogsaa vor oprindelige Leder, fhv. Købmand *Laurits Jensen*, der har stillet sig i Spidsen for denne Bevægelse, idet han opfordrer Borgerstanden til at opgive sin egen Sag for at melde sig ind i et af de be-

staaende Partier — i Venstre. At en Mand, der i fremtrædende Grad har været Talsmand for den *selvstændige* Mellemstand, kan foretage en saadan Kovending, er det meget vanskeligt for de fleste af os at forstaa. At Skuffelsen over ikke at være bleven valgt i 1920 kan spille en Rolle hos Laurits Jensen, kunde vi forstaa, men ikke at den kunde drive ham til et ligefremt Forrædderi mod de Idéer, han selv har været Forkæmper for. Men det, som nu er sket, fører vore Tanker tilbage til visse Sider af Laurits Jensens Førerskab fra Aarene før 1920, saaledes til det Listeforbund mellem Erhvervspartiet og Venstre ved de københavnske Borgerrepræsentantvalg, som han saa ivrigt — altfor ivrigt — arbejdede for, til stor Skade for Erhvervspartiet. Dette og forskellige andre Ting, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, kaster ved nærmere Betragtning et Skær over Motiverne til vor tidligere Leders personlige Politik, som er os saa usmagelig, at vi vilde have givet meget for at undgaa det i Erhvervspartiet. De danner *et sort Punkt* i Erhvervspartiets Historie, som denne unge Bevægelse burde have været forskaanet for.

Men vi maa rejse Hovederne paany!

Men forskaanede for denne Ydmygelse er vi nu en Gang ikke blevet. Og endnu mindre har det da kunnet undgaaes, at baade den ene og den anden af de her omtalte Splittelser har øvet en stærk og meget uheldig Indflydelse blandt mange af vore Tilhængere; altfor mange af disse syntes en Tid at have tabt alt Mod og al Tro paa vor Sag, fordi vor Bevægelse har kunnet rammes af saa nedslaaende Tilskikkelser. *Men her er det, det gælder om at rejse Hovederne paany — om aller at kalde Mødet og Troen tilbage i Partiet!* Det „frisindede Landsparti“ Saga kan vi, som før sagt, roligt betragte som død; de af vore Meningsfæller, som har ladet sig forlede i den Retning, er sikkert paa faa nær vendt tilbage til vort Program; og Laurits Jensens Opfordringer til Indmeldelse i Venstre vil sikkert ikke faa nogen Tilslutning af Betydning i den borgerlige Mellemstand. Vi maa da ikke lade den Harne, vi føler over at have været Ofre for uheldige *Personers* Svigten eller Forræderi, gaa ud over *selve vor Sag*. Den er for god til at svigtes af os, fordi vi i vort Arbejde for den er stødt paa Genvordigheder som de nævnte, har de end været usmagelige.

Vi skal huske paa, at enhver ny Bevægelse har sine Børnesygdomme at gennemgaa. Vi maa se hen til de Besværligheder, som andre Partier — selv Socialdemokratiet, hvis

Bane dog skulde synes at have været jævnlet paa Forhaand — har maattet kæmpe mod, inden de fik fast Fod paa Tinge. Og vi maa i de Genvordigheder, der har mødt os, se *Prøvelser*, som vi har at gennemgaa og *bestaa* for at blive Borgerstandens Sag værdige. *Den kan og bør ikke opgives*, fordi vi har maattet kæmpe mod Fristere udefra og Forræderi indefra. *Tværtimod — vi bør nu sætte os for at hæve vor Fane dobbelt højt, trods Modgangen, og bringe det bedst mulige ud af det i Aar forestaaende Valg.*

Hvad er da Erhvervspartiets Formaal? Er det værd at kæmpe for?

Naar dette Spørgsmaal rejses, vil vi straks høre fra nogle Sider: „Det er slet ingen Nytte til at skabe *smaa Særpartier*, hold jer til de store Partier — de smaa faar dog intet at sige!“ Men denne Indvending kan vi let besvare: De Ord rammer ikke os, for vi vil slet ikke stifte et „lille Særparti“ — vi vil lægge Grundsten til *et stort Parti*, ganske som Socialdemokratiet gjorde i sin Tid, da det tog fat paa sin politiske Rejsning. Thi Byerhvervenes Mellemstand raader over *et Vælgerkorps paa mindst 220,000 Mænd og Kvinder*, og dersom vi efterhaanden kan faa den vækket op til Forstaaelse af dens egen Sag, saa vil vi kunne besætte 24—25 Pladser i Folketinget ved dets Stemmer alene — ikke at tale om den Tilslutning vi tør vente ogsaa fra andre end de egentlige Næringsdrivende.

Altsaa er det intet *lille Parti*, vi stiler efter; men det er heller ikke et Parti for *smaat-skaarne Særinteresser*, vi vil skabe. Thi den borgerlige Mellemstand er ingen afsluttet Kaste, lukket for alle andre — dens „Interesser“ er intet mindre end *det hele bestaaende Samfundets Interesser*.

Nutidens Syn paa Interessepartier.

— Jeg vil her gøre en lille Afstikker til Siden fra Gangen i mit Foredrag. Vi har, som før herørt, ofte maattet høre, at „Stands-partier“ skulde være af det onde — at det skulde være lavt og simpelt at virke for „Interesser“, og at „Politik“ skulde dreje sig om andre og højere Ting. Saadan lød jo ogsaa Asger Karstensens Forførelstale til vore godtroende Meningsfæller. Men nu er der pludselig kommen en ganske anden Aand op i Tiden. Som vi ved, rejses der rundt om i Verden stærk Kritik og stærk Kamp mod hele det parlamentariske System, vi lever under her i Europa. I Italien og Spanien har man ligefrem sat sin Riggdag fra Bestillingen, og selv i England, Frankrig

Tyskland, Sverrig og horthjemme rejser der stærke Angreb paa de bestaaende Forfatningsformer — Rigsdagens unyttige Taler o.s.v. o.s.v.

Hvad er det nu, disse Angreb særlig tager Sigte paa? Netop paa dette, at de bestaaende Forfatninger ikke tager Sagkundskaben og Interesserne i deres Tjeneste, men fordeler Valgretten gennem stedlige Valgkredse til brogede Samlinger af Individider, der — som en af Kritikerne træffende siger — ikke har andet tilfælles end samme Postadresse. Med Styrke gøres det gældende, at Samfundene ikke bestaar af ensartede Individider, men af Erhverv: af Landbrugere, Handlende, Haandværkere, Tjenestemænd o.s.v., og at det er disse Interessesgrupper, der bør repræsenteres i Landenes Tjeneste. Med andre Ord: Den nye Kritik hviler paa ganske det samme Syn, som ligger til Grund for vor Bevægelse, og for Resten paa den samme Grundbetragtning, som jeg selv handlede efter, da jeg i 1915 paa Rigsdagen stemte imod den nuværende Grundlov. Thi jeg gjorde det, netop fordi man ved denne Grundlovsforandring helt slettede den Klasse- og Interessesrepræsentation, som Landstinget havde i vor Forfatning af 1849 og gjorde det ganske ensartet med Folketinget. Det vil sige: jeg vilde paa ingen Maade bevare den særlige Valgret, som store Godsejere og højstbeskattede Byborgere havde til det gamle Landsting, men jeg vilde i disse „Privilegiers“ Sted give Valgretten til Landstinget til den hele besiddende og næringsdrivende Samfundsklasse. Enhver, der ejede et Hus, være sig end saa lille, og enhver, der drev selvstændig Næringsdrift, være sig end saa ringe, skulde være Vælger til Landstinget, saaledes at dette blev et Mellemstands-Landsting, skabt og indrettet til at værne det bestaaende Samfunds Grundpiller. Og disse Tanker havde i Virkeligheden betydelig Tilslutning paa Rigsdagen og kunde efter min Overbevisning have været gennemført, hvis de havde faaet tilstrækkelig energisk Tilslutning fra Landstingets daværende Højre — men her stod man valen og uforstaaende overfor Tanken, og derfor strandede den. Men nu er altsaa denne Tanke — Erhvervspartiets Grundtanke — sat i Højsædet Europa over af alle de Forfattere, der vil reformere de bestaaende, efterhaanden mere og mere forsumpede Forfatninger. For nylig har jo ogsaa bl. a. Grev Bent Holstein paa et Møde i Aarhus sluttet sig dertil, forsaavidt som han krævede af det konservative Parti, at det skulde blive et rent Byerhvervsparti, ligesom Venstre er Landbrugsparti og Socialdemokratiet Arbejderparti.

Mellemstanden som Samfundets Kærne.

For at genoptage Traaden i mit Foredrag: Det er ikke snævre Interesser, Erhvervspartiet kæmper for — den borgerlige Mellemstands Interesser er intet mindre end hele det bestaaende Samfunds Interesser.

Alle véd jo, at Kampen i vore Dage staar mellem det bestaaende Samfund og Socialdemokratiet, der vil afskaffe alt det, som det bestaaende Samfund hviler paa, personlig Ejendomsret og selvstændig Næringsdrift, for at lade Staten overtage al Produktion og gøre alle nuværende selvstændige Borgere til „Lønslaver“ under Staten. Men hvem er da det bestaaende Samfunds fødte Forsvarere herimod? Ja, der findes selvfølgelig intelligente Politikere i alle Partier, herunder ogsaa den nylig nævnte Grev Holstein, der forfægter det bestaaende Samfunds Betydning imod Socialdemokratiet, men hvad vilde nogle Snese saadanne Politikere kunne udrette, hvis de stod alene som Samfundets Forkæmpere? Nej, de fødte og effektive Forkæmpere af dette Samfund er selvfølgelig selve Indehaverne af Ejendom og Næringsdrift — med andre Ord — hele Mellemstanden. Den er det, som skal ofres, hvis Socialdemokratiets Idéer skal frem — som f. Eks. i vore Dages Rusland — over dens Lig skal de revolutionære Omvæltninger føres, hvis de skal lykkes.

Og som sagt: Mellemstanden er ingen lukket Kaste, der sidder og gemmer paa Særprivilegier, som Fortids Adel. Tværtimod, den rekrutteres hver Dag fra neden af — af alle de unge i Handel, Haandværk og Industri, hvis Ideal det er at blive „deres egen Mand“ — det vil jo sige: stille sig i de personligt ejendes og selvstændigt næringsdrivendes Rækker. Bortset fra de sikkert faatallige unge, som ser Idealet i at blive socialistisk Lønslave, er da hele denne Ungdom Mellemstandens Tilvækst og de fødte Tilhængere af Erhvervspartiets Program, hvis første Paragraf jo klart stiller det borgerlige Frihedsideal op i Modsetning til det socialistiske Tvangssystem:

Opretholdelse af den personlige Ejendomsret, den selvstændige Næringsdrift og i det hele taget Enkeltmands frie og selvstændige Udnyttelse af sine Evner bør være Samfundets bærende Grundvold og alt Fremskridtets Drivkraft.

Se, dette Program, som ingen Mellemstandsmand bør glemme, er jo ikke et Program for et lille Særparti! Og Mellemstanden er jo heller ikke aflukket opefter. Alle de af vore Medlemmer, som viser Evner og Dygtighed nok, har jo Vejen aaben til at

arbejde sig op i „Overklassen“, der jo i vort nuværende Samfund, hvori der ikke findes Adelsprivilegier og sligt, i Grunden kun er en Udblomstring af Mellemstanden. Hver Dag ser vi den da ogsaa rekruteres fra Mellemstanden: en almindelig lille Landsbysmed, der laver en god Plov — Jacobsen fra Fraude f. Eks. — arbejder sig op, bliver Plovfabrikant og Aktieselskab, og saaledes overalt; selv en Stordrift som Burmeister & Wain er oprindelig stiftet af en Snedkersvend i en Baggaard inde i København. Og saaledes bliver Mellemstanden i Virkeligheden *det brede Baand*, der forbinder Høj og Lav i det bestaaende Samfund, danner Eksistensbasis for dem alle og sikrer Samfundets Bestaan. Ulykkeligt er det Samfund, som kun bestaar af to Yderligheder: Storborgere og Proletarer; dets Eksistens er usikker, stadig er det hjemfaldent til Omvæltninger — men har det, som i vort Land, *en lalrig og kraftig Mellemstand, danner denne den sikre Bom mod de revolutionære Ideers Sejrl*

Dog under én Forudsætning.

Dog under en Forudsætning, vel at mærke: nemlig at *Mellemstanden selv forstaar sin Betydning for Samfundet og har Vilje til at hævde den*. Kun en Ting kan svække denne Bom — det er Svaghed, Ligegyldighed og Selvpogivelse fra Mellemstandens egen Side. Derfor er det, vi gennem Erhvervspartiet opfordrer *Byerhvervenes Mellemstand* til at samles og organisere sig til en kompakt Masse.

Til dem, der saa vil sige: Vil I da ikke have *Landbrugets* Mellemstand med? — svarer vi: Jo, selvfølgelig. Men den er det ikke vor Sag for Tiden at tænke paa — den er forud for os og har fundet sin Organisation gennem Partiet *Venstre*. Kun *Byerhvervenes Mellemstand* staar tilbage — til den henvender vi os derfor og opfordrer den til at blive vaagen og ruste sig.

Den maa, som Forholdene ligger, ruste sig *til to Sider*. Thi Manglen paa Organisation fra *Byerhvervenes* Side har bevirket, at *Landbruget* paa mange Maader misforstaar og begaar Overgreb mod disse Erhverv — tænk kun paa de ensidig-agrariske Frihandelskrav, paa *Landbrugets* Brugsforeningskrig mod de *Handlende* (og *Haandværkerne* med!) og paa *Indenrigsminister Kraghs* Bestræbelser for at fremme en *Priskontrol-Lov* mod de *Handlende* og socialistiske *Bedriftsraad* mod *Haandværk* og *Industri*. Alt dette vil rette sig, naar vi i *Byerhvervene* bliver en med *Landbruget* jævnbyrdig Magtfaktor; thi overfor en saadan vil der blive vist For-

staaelse og gjort Indrømmelser — kun den magtløse ignorerer man og tramper paa.

Men *Hovedformaalet* for vor Organisation skal selvfølgelig være at *tage Forsvarskampen op mod Socialdemokratiet*, der jo netop i allerførste Linie — gennem sine kommunal-socialistiske og statsocialistiske Næringsvirksomheder og paa anden Maade — i *allerførste Linie* retter sine Angreb paa det bestaaende Samfund mod *Byerhvervenes Mellemstand*, langt mere end mod *Landbrugets*. I denne Kamp vil vi faa liden Støtte af bestaaende Partier, der bygger paa brogede Samlinger af „Individer“, med indbyrdes modstridende Interesser: *Os selv og os selv alene, som Klasse, kommer det i denne Kamp an paa*.

To Ting af særlig Betydning.

Saa vil jeg til Slutning henlede Opmærksomheden paa *to Ting*, som har særlig Betydning for os ved de i Aar forestaaende Valg.

Den ene Ting er den, at de ulykkelige *Allierer*, der har hjemsogt vort Land, særlig samlede om *Landmandsbank-Affæren*, sikkert har skabt en *Jordbund* for socialdemokratisk Mistænkeliggørelse af de borgerlige Partier, hvis Dybde det ikke er let forud at udmaale. Men sandsynligvis er der ikke faa *Vælgere*, der har ladet sig paavirke deraf og derfor vil krympe sig ved at give deres Stemmer til de gamle borgerlige Partier, som er mistænkeliggjorte i deres Øjne. For dem vil *et rent borgerligt Parti som Erhvervspartiet* kunne blive et *Samlingspunkt*, hvor de kan søge hen. Lad Dem derfor ikke paavirke af de tomme Paastande om, at Opstillingen af Erhvervs-kandidater vil *splitte* de borgerlige Stemmer; tværtimod mere end nogen Sinds for vil vore *Rammer* have Udsigt til at blive *Samlingsstederne* for mange, der maaske ellers lader sig forføre af de socialistiske Raab om det bestaaende Samfunds Korruption og Raadenskab.

Den anden Ting har direkte Bud til os selv. Bliv alle klare over, at det *forestaaende Valg vil blive det kritiske Punkt for Erhvervspartiet, afgørende for dets Fremtid* — netop fordi vi har haft *Splittelserne* at kæmpe med. Hvis det ved dette Valg skulde vise sig, at *Borgerstanden* er blevet saa undergravet af disse *Splittelser*, at de har *opgivet sin egen Sag* — enten ved slet ikke at møde frem for *Valgtribunerne* eller ved at møde saa spredt og saa svagt, at den ingen *Kandidater* faar valgt — saa vil de ikke alene *virkelig* gøre sig skyldig i en *Splittelse* af det bestaaende *Samfunds Forsvarskræfter*, men *saa er dens Sag som selvstændig politisk Faktor død, ikke blot for i Aar men for lange Tider, ja, maaske for bestandig*.

Men møder den derimod frem med uforknytt Mod og skaber et Resultat, der vidner om dens Livskraft, saa vil den have tagt Grunden til ny Fremgang i Fortsættelse af den fra 1920, have lært af Prøvelsernes Aar og have genvundet sin egen Tro paa sig selv og alle andre Samfundsklassers Respekt.

Dette bør Hovedstadens Borgere af begge Køn indprente sig; thi her er Erhvervspartiets Fane rejst, og Dem — mine Herrer og Damer — vedkommer det i første Linie at vise, om der er Alvor i den Bevægelse, som rejstes her i 1918. Men ikke mindre gælder det Erhvervspartiets Tilhængere i det øvrige Land. Sagen er vanskelig, thi Tiden er kort; men arbejdet alvorligt for, at der ikke bliver noget Amt i Landet hvor Erhvervspartiet kommer til at sanne en Kandidat, der kan samle sine Stemmer. En Kandidat i hvert Amt er jo nok!

Da Socialdemokraterne arbejdede sig frem.

For dem, der føler sig skuffede over, at Erhvervspartiet kun naaede 3—4 Repræsentanter ved det sidste Folketingsvalg, vil det være lærerigt at se følgende Oplysninger om Socialdemokratiets Kamp for Representation paa Tinge. Det havde dog ogsaa et stort Arbejdsfelt, men det maatte kæmpe sig gradvis frem, som følgende Oplysninger viser:

	Opstillede Kandidater	Opnaaet Stemmetal	Valgt blev
1879	1	767	0
1881	2	1,689	0
1884	3	5,808	2
1887	4	8,403	1
1890	10	17,232	3
1892	15	20,094	2
1895	21	24,508	8

Altsaa maatte Socialdemokratiet kæmpe i hele 16 Aar, inden det naaede op til at kunne vælge flere end 2—3 Folketingsmænd. Først derefter var det „over Bjerget“, og dets Udvikling tog Fart; i de følgende 25 Aar voksede dets 8 Mandater fra 1895 til 12, 14, 16, 24, 32, 39, 42 og 48.

Det var et taalmodigt og udholdende Arbejde, Socialdemokratiet udførte for at naa frem, og heri bør vi efterligne det. Men det havde Kredtvalgmaaden at kæmpe mod; vi, der har Forholdstalsvalgmaaden, vil med dens Hjælp have langt lettere ved at naa frem.

Mellemstandens Talstyrke.

Ved Folketællingen 1. Februar 1911 — den sidste, der har givet Oplysning om sligt — fandtes der følgende Antal „forsørgende Hovedpersoner“:

I Hovedstaden:	Mænd	Kvinder	Ialt
Haandværk og Industri	10,625	2,517	13,142
Handel, Pengeomsætn.	10,678	4,967	15,645
Transport og Trafik.. (Vognmænd og Skibsførere)	637	33	670

Ialt 21,940 7,517 29,457

I Købstæderne:	Mænd	Kvinder	Ialt
Haandværk og Industri	16,338	4,599	20,937
Handel, Pengeomsætn.	12,062	3,663	15,725
Transport og Trafik..	1,431	58	1,489

Ialt 29,831 8,320 38,151

Landdistrikterne:	Mænd	Kvinder	Ialt
Haandværk og Industri	45,501	11,663	57,164
Handel, Pengeomsætn.	11,163	2,387	13,550
Transport og Trafik..	2,051	35	2,086

Ialt 58,715 14,085 72,800

Altsaa var de Næringsdrivendes samlede Antal Landet over 140,408, hvoraf 91,243 var Haandværkere eller Industridrivende, 44,920 Handlende og 4245 Vognmænd og Skibsførere.

Disse Næringsdrivende kan antages saa godt som alle sammen at være Vælgere. Føjer vi dertil deres Hustruer og andre kvindelige Slægtninge, kan Mellemstandens Vælgertal antages at være:

I Hovedstaden	45— 50,000
I Købstæderne	55— 60,000
Paa Landet	100—110,000

Ialt .... 200—220,000

Og saa maa det erindres, at disse Tal er fra 1911. I Virkeligheden er Mellemstanden ligesom hele Folketallet naturligvis vokset ikke saa lidt i de siden da forløbne 13 Aar.

Læg Mærke til Handværkernes store Antal paa Landet!

„Mellemstanden“

vil udgaa 2—3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af til Valgdagen.

Ansvarhavende: P. Elfelt.

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

Nr. 4

15. MARTS 1924

1. Aarg.

Erhvervspartiets Vælgermøder.

Kredsmøde i 15. Kreds.

Erhvervspartiet 15. Kreds afholder Møde

Mandag den 17. ds. Kl. 8

paa „Kristianslund“

Strandvej Nr. 11.

Som **Talere** kommer til Stede Gros-
serer **S. P. Sørensen**, Hoffotograf **El-
felt**, Viktualiehandler **Georg Ander-
sen**, m. fl.

Stort Møde i Grundtvigs Hus.

Erhvervspartiet afholder Vælgermøde i

Grundtvigs Hus,

Stuðiestræde Nr. 38

Tirsdag den 18. ds. Kl. 8.

Som **Talere** kommer til Stede Gros-
serer **S. P. Sørensen**, Hoffotograf **El-
felt**, Viktualiehandler **Georg Ander-
sen**, m. fl.

Erhvervspartiets 2. Vælgermøde.

Det frisindede Landparti frier til
Erhvervspartiet.

I Tirsdags Aftes afholdt Erhvervspartiet sit 2. Vælgermøde. Det var 9. Kreds Vælgere, der fik godt af dette Møde, der holdtes i Sønderbros nette Selskabslokaler. Kredsfor-
manden, Urtekræmmer *Alfr. Christensen*, hød velkommen i nogle velvalgte Ord og be-
klagede, at Partiets Folketingsmand, Hr. Kayser, havde maattet sende Afbud. Men naar vi samler Dem her, har De Ret til at spørge, hvad Erhvervspartiet er, og hertil vil jeg svare, at det er det velkendte gamle Parti, der støttet af enkelte gode Mænd har staaet fast paa det gamle Program, trods al Split-
telse. Taleren begrundede hvorfor, at den selv-
stændige Handels- og Haandværkerstand *maatte* høre hjemme i et Parti som Erhvervs-
partiet, og ikke i Socialdemokratiet og Ven-
stre, ligesom heller ikke i de radikales Ræk-
ker, da disse forskellige Partier alt for tyde-
ligt havde lagt deres sande Sindelag for Da-
gen overfor Byernes næringsdrivende Mel-
lemstand. Erhvervspartiet derimod var et
Parti, som stod med et klart Program, der
gav Mellemstanden Mulighed for — dersom
det selv vilde — effektivt at kunne modar-
bejde alle Angreb. Sluttede med en kraftig
Opfordring til ved det kommende Valg at
samle saa mange Stemmer som muligt om
Erhvervspartiets Kandidater. (Haandklap).

Herefter resumerede Partiets Formand,
Hoffotograf *Elfelt*, der var Mødets Dirigent,
Partiets Historie. Navnlig hævdede han, at
Partiet ingenlunde var sprængt, hvad Mod-

standerne yndede at hævde, det havde endnu sin gode Repræsentant paa Rigsdagen. Naar man regnede enkelte frafaldne som Laurits Jøsen, H. O. Hansen og lignende Folk fra, saa bestod Partiet endnu den Dag i Dag fuldtalligt.

Vælgermassen staar ganske urørt tilbage, kun maa den naturligvis være noget desorienteret. Men herpaa maa vi alle i Fællesskab bøde ved at udsprede Kendskab om det rette Forhold. Om en Maaned skal vi have Valg, vort Blad staar godt og vil være en god Budbringer og et godt Middel til Sammenhold indenfor Vælgerne, og ved en paaskønnelsesværdig Offervillie har vi naaet at faa skabt os en Valgfond. Socialdemokratiets Vækst, der i de første Aar kun gik langsomt for sig, var god at tage Lære af. Vi er gaaet hurtigere frem, og naar vi viser en fast Villie til Sammenhold, vil vi kunne naa meget langt og blive en virkelig og betydningsfuld Magt paa Rigsdagen.

Heroverfor stillede Taleren Venstres Bestræbelser for at skabe et Byparti til Støtte for sin øvrige agrariske Politik, som han mente ikke vilde lykkes, thi der var vel intet fornuftigt Menneske indenfor de Erhvervsdrivendes Rækker, som ikke klart saa Faren ved bl. a. den Brugforeningspolitik. Venstre med Forkærlighed førte, her var ingen særlig Interesse til Stede for den selvstændige Mand i Byerne, dette Parti omfattede den vagabonderende Gadehandler og Kanonfotografen med den samme Kærlighed som den fastboende skatteydende Borger, hvad der jo var ganske uretfærdigt.

Ligeledes er vore sociale Love overhumane, Arbejdsvilligheden paaskønnes ikke mere; den dovne kræves der samme Løn for som den flittige, og Understøttelsessystemet er sat i Højsædet. I Schweiz havde man fremsat et Forslag om Deling af al Formue, saaledes at alle blev lige rige, eller vel snarere lige fattige; men det er en Kendsgerning, at herimod stemte ogsaa Socialdemokrater, hvilket jo iøvrigt er meget forklarligt, thi naar først en Socialdemokrat har samlet sig lidt paa Kistebunden, saa vil han sandelig heller ikke længere dele. Og er dette saa mærke-

ligt? Nej, men det er dog en gavnlig Lære, man kan drage heraf.

Efter en vel anbragt Agitation for at støtte „Dansk Arbejde“ — Bevægelsen, hvis indlysende Berettigelse illustreredes ved velvalgte Eksempler, — udtalte Taleren Haabet om, at det kommende Valg vilde vise, at der blandt den københavnske Mellemstands Mænd og Kvinder var en saa stor Forstaaelse af Erhvervspartiets Betydning, at de satte en hel Række Erhvervsmand ind paa Rigsdagen. (Levende Tilslutning).

Grosserer S. P. Sørensen, der var næste Taler, paaviste, hvorledes de københavnske Borgere ved det kommende Valg havde Mulighed for at gøre en betydelig Indsats i Lighed med den, der af det københavnske Borgerskab præsteredes i 1848, da Enevælden blev sat paa Porten. Nu var Muligheden tilstede for paa den danske Rigsdag at sætte Mænd ind, der vilde tale det selverhvervende Borgerskabs Sag. Den udmærkede Maade, hvorpaa Erhvervspartiet i 1920 satte sine 4 Repræsentanter ind i den danske Rigsdag, opmuntrede i høj Grad til at fortsætte. Den Gang var det Harmen over det Røde'ske Regimente, med dets Restriktioner og dets Thorup'ske Inkquisitionssystem overfor Næringslivet, som fik Mellemstanden til at vaagne; men ikke mindre Grund er der nu, hvor vi af den siddende Venstre-Regering med dens overvejende agrariske Interesser er ført ud i en Valutasituation, som dette Land burde være forskaanet for. Taleren tilbageviste med Foragt den fremsatte Paastand, at Erhvervspartiet ingen Vælgere har bag sig. Det første Vælgermøde, som afholdtes i Kronprinsensgade, hvor *Jul. Wulff* var tilstede, og hvor han holdt sin udmærkede Tale, der var saa fortrinlig retningssgivende for Partiets Eksistensberettigelse, viste, at man med godt Haab kunde se Valget i Møde.

Men nu maa Linierne trækkes klart op paa vore Møder, der er ikke længe til Valget, Valgkampen bliver kort, og herunder vil det være af Værdi, at Vælgerne møder frem og stiller Spørgsmaal til Talere og Kandidater.

Ved at citere forskellige Udtalelser, fremsatte af Modstanderne i Dagspressen, fik Ta-

leren yderligere Lejlighed til at vise, hvor berettiget Erhvervspartiet er, og hvor dyb en Rod det burde have indenfor hele den selvstændige Mellemstand. Opfordrede til Slut Mødets Deltagere til Samling om en kraftig Byerhvervs politik, saaledes som en saadan vilde give sig Udtryk gennem Erhvervspartiet og dets Program. (Kraftigt Bifald).

Vognmand *Henrik D. Petersen* pegede paa den skadelige Politik, der havde affodt den nuværende højt uheldige Valutasituation; man havde paa Rigsdagen snakket op ad Stolper og ned ad Vægge. Uheldigt var det, at de to borgerlige Partier paa Rigsdagen ikke nu kunde blive enige om et Forslag, som kunde gennemføres. Taleren var ikke Tilhænger af Guldtolden, hvis Gennemførelse vilde forhøje Priserne ogsaa paa de nødvendige Livsfornødenheder; Venstres Skatteopkrævning var der vist ikke noget at sige til, det vilde lægge til Sparsommelighed; men vi maa kræve, at de borgerlige Partier nu ser at blive enige. Der maa kunne findes en Løsning. Var Modstander af et forceret Valg, der kun vilde give os en ny Rigsdag af samme Sammensætning som den nuværende. Den danske Mellemstand har Interesse i, at der føres en rolig Politik, og at et Spørgsmaal som Valutasituationen løses paa en fordræglig Maade. Taleren foreslog her en Resolution, som gav Udtryk for den Harm, Befolkningen maatte føle ved, at Valutaspørgsmaalet stadig stod uløst, og skabte en højt skadelig Uro og Nervøsitet i Folket.

Herefter fik Blomsterhandler *Nielsen* Ordet; han aabenbarede sig meget snart som et Medlem af det frisindede Landsparti, som han frembævede i høje Toner, samtidig med at han angreb Erhvervspartiet; navnlig et i allerhøjeste Grad usmageligt og ubehøvet Angreb paa Folketingsmand Kayser vakte levende Mishag i Forsamlingen. Navnlig var dette Angreb mærkeligt, set paa den Baggrund, at Talerens egentlige Opgave var at fri til Erhvervspartiet om Samarbejde.

Hans Angreb blev da ogsaa effektivt imødegaaet af Grosserer *Sørensen*, der rettede denne Taler med Hensyn til Erhvervspartiet, idet han stemplede det frisindede Landspartis

Mænd som Mandatjægere og politiske Humbugsmagere. Erhvervspartiet var Udgangspunktet og det eneste bestaaende Parti, som uden Svinketærende til nogen Side vilde holde paa sit gamle Program; og med Hensyn til Hr. Kayser — som nu afleverede Partiet og dets Skjold rent og uplettet — fortjente han al Ros og Hæder og var langt hævet over de Angreb, han havde været udsat for.

Snedkermester *Stoltenberg* præciserede ogsaa, at det var det frisindede Landspartis Folk, som havde bragt Splittelse ind; men ikke desto mindre var man fra Erhvervspartiets Side ikke uvillig til et Samarbejde, dersom Landspartiet vilde vende tilbage under *Erhvervspartiets gamle Program og tyen anerkende dette*. Med nogle Udtalelser om Mellemstandens Betydning som Samfundsklasse sluttede Taleren af med Ønsket om, at Valget maatte give denne Stand den Repræsentation paa Rigsdagen, som den havde Krav paa, og som Erhvervspartiets retfærdige Sag gav Grund til at haabe var til at opnaa.

Efter enkelte Bemærkninger af forskellige Talere kommenterede *Henrik D. Petersen* yderligere sin Resolution, som han ønskede sat under Afstemning, hvori han fik Støtte fra flere Sider i Forsamlingen. Dette modsatte Grosserer *Sørensen* sig og bebudede, at dersom denne Resolution blev sat under Afstemning, vilde han ikke deltage mere i Agitationsarbejdet. Paa *Henrik D. Petersens* yderligere Forlangende om, at Afstemning skulde foretages, resolverede Formanden, Hr. *Elfelt*, at dette vilde han ikke tillade.

Efter endnu nogen Diskussion om denne Sag sluttede det iøvrigt vellykkede Møde med en Udtalelse af Hoffotograf *Elfelt* om, at alle burde samles i Ønsket om et godt Udfald af de kommende Valg. (Kraftigt Bifald).

„Mellemstanden“

vil udgaa 2-3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af til Valgdagen.

Ausvarhavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

Chr. Barnekov Johansen

Vognmandsforretning

Mariendalsvej 48 A. Telf. Cent. 12671

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

*Al Arbejdskørsel udføres
til billigste Priser*

Ryg

FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

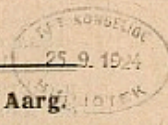
MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

Nr. 5

29. MARTS 1924

1. Aarg.

Erhvervspartiets Vælgermøder.

Erhvervspartiet afholder Vælgermøder følgende Steder i de kommende Dage inden Valget.

Den 30. ds. i

**Andreasordenens Sal,
Frederiksbergallé Kl. 4.**

Den 4. April i

**Sønderbros Selskabslokaler,
Amagerbrogade. Kl. 8.**

Den 7. April i

**Café „Odin“
Østerbrogade 72. Kl. 8.**

Den 9. April i

**Haandværkerforeningens
lille Sal,
Kronprinsensgade 7, Kl. 8.**

Partiets Kandidater og Hovedbestyrelsens Medlemmer vil komme til Stede ved Møderne og tage Ordet.

Arbejdet under Valget.

Redaktør Jul. Wulff's Sygdom.

Ude omkring i Kredsene gaar Agitationsarbejdet nu sin Gang paa Kraft. Som man undet Steds i Bladet vil se, er vor Kandidatliste nu i Orden (og nu maa der da inden Valget udeomkring i Kredsene Mand og Mand imellem gores et intensivt Arbejde for at skabe et godt Resultat paa Valgdagen for den selvstændige Mellemstand i vor By.

Et stort, ja uerstatteligt Tab har vi haft ved, at vor Bevægelses ubestridte Førstekraft, Redaktør *Julius Wulff* af en haardnakket Sygdom blev slaaet ud fra Deltagelse i Arbejdet i denne Omgang. Sygdommen har været saa haard og ubarmhjertig, at han helt har maattet opgive det i sin Begyndelse saa vel tilrettelagte Arbejde.

Nu maa vi andre hver især yde vort Bedste, lægge alle Kræfterne i, og der skal nu lægges Ryg til, dersom vi skal formaa at opveje Tabet ved at have mistet Jul. Wulff's Førerskab.

Som det paa anden Plads i Bladet er bekendtgjort, er det samlede Tal af Møder inden Valget nu i Orden. Styrelsen haaber nu paa, at hver Mand i Rækken tager sin Plads og som en god Soldat holder Trit og Retning paa Valgdagen. Sørger den selvstændige Næringsdrivende ikke for, at Erhvervspartiet denne Gang i det mindste beholder den Stilling, det staar paa, saa er Sagen vist desto værre for lange Tider slaaet ned. Lad os vise Red. Wulff, der fra sit Sygeleje interesseret følger Begivenhedernes Gang indenfor vore Rækker, at vi ikke har glemt hans udholdende Arbejde for Sagen, men at dette iblandt os alle har sat Frugt i en enig Vilje til at føre vor Sag til en i det mindste forelobig Sejer paa Valgdagen.

Vort Partis københavnske Kandidater.

Paa et i Mandags Aftes afholdt Medlemsmøde har Erhvervspartiet i København og paa Frederiksberg vedtaget at opstille følgende Kandidater til Folketingsvalget den 11. April:

Søndre Storkreds: 2., 7. og 8. Kreds: Grosserer *S. P. Sørensen*, 3., 5. og 9. Kreds: Frugthandler *G. W. W. Scheitel*.

Østre Storkreds: 4., 6. og 10. Kreds: Hoffotograf *P. Eljelt*, 11., 12. og 15. Kreds: Snekermester *Vilh. Stoltenberg*.

Vestre Storkreds: 1., 13. og 14. Kreds: Skomagermester *Peder Jensen*, Frederiksberg, 1., 2. og 3. Kreds: Urtekræmmer *Alfr. Christensen*.

Vi skal i et følgende Numer af Bladet bringe Portrætter af Kandidaterne.

Et selvstændigt borgerligt Partis Betydning.

I Anledning af de i Aaret 1920 forestaaende Valg skrev Redaktør *Thalbitzer* i „Finans-tidende“ følgende klare Begrundelse af, hvilken Betydning det har, at der paa Tinge eksisterer et selvstændigt borgerligt Parti, jævnsides med de andre borgerlige Partier, der ogsaa i Dag har en Gyldighed, som det er nyttigt at erindre sig:

„Den danske Befolkning kan klassificeres i 3 Dele: *Bønder, Borgerskab og Arbejdere*. Hver af disse Grupper er uundværlige for Kulturgodernes Opretholdelse og burde have *hver sin*, saa vidt muligt, jævnybyrdige Repræsentation i Regering og paa Rigsdag. Det vilde skabe klarere Linier i vor Politik, om en Partidannelse efter disse Linier kunde foregaa, om i Stedet for den hidtidige Spaltning mellem et faatalligt, holdningsløst og arrogant Højre, et moderat Venstre, overvejende rekrutteret blandt Agrarer, og et blakket socialistisk Parti, der slæber Floje af Borgerstanden og Agrarpartiet med sig. *3 Samlingspartiet efter rene Linier* opstod da: *et Bondenestre*, et fagligt *Socialdemokrati* og et *borgerligt Byparti*, saaledes at alle vagabonderende Retninger, saavel Overklassens

Chauvinister som Proletariatets Anarkister udsøndredes som landsskadelige.

Naar man iagttaget, hvor meget fælles saadanne 3 Grupper har at eksistere paa, hvor nær de i Virkeligheden staar hinanden i Synsmaader, Livsvilkaar og Livsinteresser, skønner man, at en Statsstyrelse, bygget paa dem, maatte have Udsigter til at føre Landet frem til sikre og gode Forhold. Kan man frigøre sig for Pressens altfor markskrigeriske og hæse Politik og fra enkelte Fagpolitikeres ensidige Forvrængninger, øjner man i den danske Nation en ganske maadeholden og fordragelig Stemning, som blot mangler de rette Organer for at komme til Orde. Det gælder indadtil i Kravet om Kongedømmets Bevaring og Fordømmelsen af brutale Voldsmidler, det gælder socialt, i Ønsket om menneskelige Livsvilkaar for alle og Respekt for Ejendomsretten, og det gælder økonomisk i Bestræbelserne for at udnytte alle Hjelpekilder.“

Netop et saadant stort og omfattende Parti er det, Erhvervspartiet har en stor Chance for at kunne blive, dersom Vælgerne vil møde talrigt op og give deres Stemmer til de Mænd, som har erklæret sig villige til at forfægte deres Interesser paa Rigsdagen.

Vort Partis Vælgermøder.

Erhvervspartiets Vælgermøde i Mandags i 15. Kreds afholdtes i Kristianslunds Lokaler paa Strandvejen og indledes af Kredsformanden, Snekermester *Stoltenberg*, der bød Velkommen, idet han ganske kort mindede om, hvad det gjaldt ved dette Valg: at holde Middelstanden oppe.

Hoffotograf *Eljelt* talte derefter om Erhvervspartiets Historie og Politik. Han fremhævede med Styrke, at de faa frafaldne i de Ledendes Rækker ikke afgjorde Partiets Skæbne, der alene var bundet til dets Vælgermasse, og i Vælgerhæren var der ikke gaaet Svind; thi Erhvervspartiet havde vedvarende store Opgaver at løse. Det var jo ikke for meget sagt, at Rigsdagen efterhaanden var blevet en frygtelig Rede, hvor Partierne alene søgte at hype deres egne Kartoffler, medens de enkelte Medlemmer samtidig søgte at tage til sig af Ben, hvad der kunde opnaas. Erhvervspartiet skulde skabe en ny Luft paa Christiansborg samtidig med, at det skulde

varetage Byerhvervenes Interesser, der nu blev misrøgtet paa det skammeligste. Det store, ledende Parti Venstre havde alene Landboernes Interesser for Øje; alle Byrder blev rask væk lagt paa Byerhvervenes Skuldre, samtidig med, at Landet skød sit Fødsels-overskud fra sig og lod Byerne tage sig af det. Dette kunde ikke blive ved, og Erhvervspartiet skulde gøre sit til at lægge Udviklingen om. Erhvervspartiet skulde nok vinde frem, naar alle gjorde deres bedste. (Bifald).

Assistent *Arentz* understregede navnlig, at Middelstanden findes i alle Lejre og Kredse; hvor lydør Mellemstanden var for Ønsker om en særlig Mellemstandspolitik, gav Erhvervspartiets Start et glimrende Vidnesbyrd om. Hvis alt var gaaet, som det skulde, hvis Lederne havde haft den rette Forstaaelse af, hvad de skyldte de Vælgere, der havde vist dem Tillid, var Erhvervspartiet blevet styrket og fæstnet med Udsigt til yderligere Fremgang; Erhvervspartiet havde stadig sin Eksistensberettigelse, dets Program var affattet med særligt Henblik paa Mellemstanden, og det var en Livsbetingelse for Mellemstanden at faa sine egne Repræsentanter ind paa Tinget. Derfor skulde Mellemstandens Vælgere slutte sig om Partiet og føre det frem til Sejr. (Bifald).

Viktualiehandler *Georg Andersen* fremhævede, at Rigsdagsmændene følte sig som Partimænd og ikke som Folkerepræsentanter, hvorfor der ikke blev arbejdet alvorligt paa at bedre voert Lands Kaar. Man har kun haft en eneste Hensigt: at skandalisere hinanden, men derved er Landet blevet skandaliseret udadtil til ubodelig Skade. En Forskydning fra den ene Gruppe til den anden vilde ikke skabe bedre Forhold; en helt ny Aand skulde der til, og den skulde komme gennem Erhvervspartiet. (Bifald).

Grosserer *S. P. Sørensen* saa meget lyst paa Stillingen, thi der var saa megen Utilfredshed ude i Befolkningen med de herskende Forhold paa Rigsdagen, at man med Glæde saa hen til enhver Nyskabelse. Den Dag, Vælgerne saa Partiets Kandidatliste, skulde de nok møde frem og flokkes om Mellemstandens Farver. Erhvervspartiet vilde ikke afskaffe Parlamentarismen, men forny den, hvilket den i Sandhed trængte til. Partiet møder friskt til Arbejdet, ikke bundet af gamle Dogmer som de andre Partier; naar vi derfor nu tager fat, udtalte han, skal vi nok faa et rigtigt smukt Valg ud af det (Bifald).

Ølhandler *Larsen* anbefalede Partiet. Paa Rigsdagen stemtes der efter Kommando og ikke efter Overbevisning.

Elfelt tilskyndede ligesom Grosserer *Sørensen* til at se lyst paa Stillingen. Han havde mødt en Interesse for Partiet, der gav de bedste Løfter.

Snedkermester *Støttenberg* sluttede derpaa Mødet, ogsaa han saa lyst paa Partiets Fremtid, naar blot alle vilde tage Agitationen op og yde sin bedste Støtte.

Ved Partiets 4. Vælgermøde i Grundtvigs Hus om Tirsdagen gav Partiets Formand, Hoffotograf *Elfelt* en Fremstilling af Valgsituationen og de forskellige Partiets Program. Erhvervspartiets Folk havde kun sig selv at stole paa, og derfor maatte Erhvervspartiet blive ved at bestaa.

Grosserer *S. P. Sørensen* talte om Erhvervsbevægelse og Erhvervspartiet. Efter Talerens Mening havde Ove Rode og Assessor Thorup lige saa stor Andel i Erhvervspartiets Opstaaen som Lauritz Jensen.

— Man har i visse Blade, udtalte Hr. Sørensen, kunnet læse, at Erhvervspartiet var gaaet i Stykker. Hvad er det for noget Vrovl? Vi stiller op igen, vi afholder Vælgermøder, og vort Valgfond er i saa god Orden, at vi kan betale alt forud. Er det Tegn paa, at vi er ved at dø?

Hr. Sørensen rettede derefter et stærkt Angreb paa Restaurationsskatten, der ikke alene var en direkte Beskatning af Københavnerne, men ogsaa til ubodelig Skade for Turistbo-søget.

Til Slut talte Hr. Sørensen om det borgerlige Samarbejde. De Mænd, Partiet vilde stille op, havde aldrig været radikale, og paa Rigsdagen ønskede man kun Samarbejde med Venstre og de Konservative.

Viktualiehandler *Georg Andersen* og Skomagermester *Jensen* fremhævede Erhvervspartiets rene Linier, i Modsætning til det frisindede Landsparti, der har „sniglobet os“.

Grosserer *S. P. Sørensen* understregede det frisindede Landspartis Evneløshed, uden Penge, uden Folk og uden brugbare Kandidater.

Endnu havde flere Talere Ordet, herunder bl. a. Assistent *Arntz*, Frugt- og Gronthandler *Christensen* m. fl.

Det vellykkede Møde, der havde samlet en anseelig Forsamling, sluttede med kraftige Hurraraab for et godt Udfald af Valget.

„Mellemstanden“

vil udgaa 2-3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af til Valgdagen.

Ansvarhavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

Chr. Barnekov Johansen

Vognmandsforretning

Mariendalsvej 48 A. Telf. Cent. 12671

*Al Arbejdskørsel udføres
til billigste Priser*

Ryg

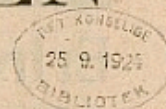
FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

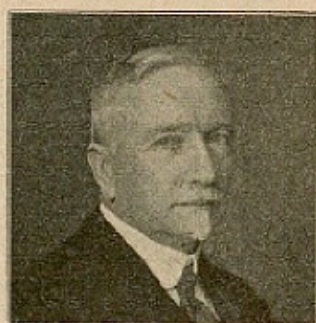

Nr. 6

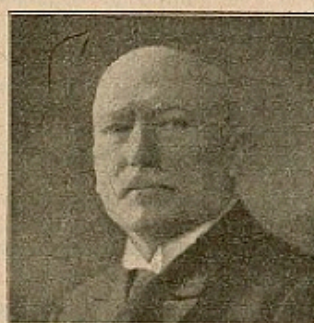
3. APRIL 1924

1. Aarg.

ERHVERVSPARTIETS KANDIDATER I KØBENHAVN

HOPFOTOGRAF P. ELFELDT

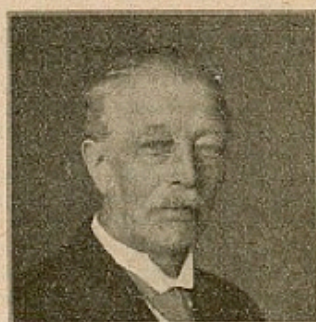
GROSSERER S. P. SØRENSEN

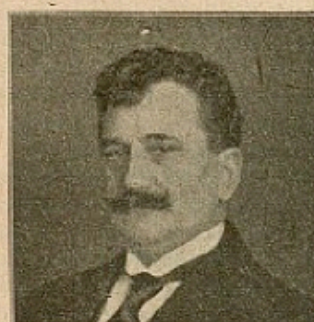
SKOMAGEMESTER PEDER JENSEN

UFFICERUMDER ALFRED CHRISTENSEN

SNEKKERMEISTER STOLTENBERG

FRUGTHANDLER G. SCHEITEL

Erhvervspartiets Vælgermøder.

Erhvervspartiet afholder Vælgermøder følgende Steder i de kommende Dage inden Valget.

Den 7. April i

**Café „Odin“
Østerbrogade 72. Kl. 8.**

Den 9. April i

**Haandværkerforeningens
lille Sal,
Kronprinsensgade 7, Kl. 8.**

Partiets Kandidater og Hovedbestyrelsens Medlemmer vil komme til Stede ved Møderne og tage Ordet.

Gør Deres Pligt paa Valgdagen mod den Stand, De tilhører.

Nu rykker Valgdagen os nærmere og nærmere ind paa Livet, snart staar vi midt oppe i Kamptummelen, og da gælder det, at hver eneste selvstændig Næringsdrivende — Haandværker som Handlende — i vor gode By gør sin Pligt overfor sig selv og sin Stand.

Valget denne Gang gælder hverken mere eller mindre end at bevare Selvstændigheden og Selvbestemmelsesretten i vore Virksomheder. Sejrer Socialdemokratiet, ved vi, hvad der venter os af Prisregulering og Kontrol paa alle Omraader, og stort bedre bliver det vist heller ikke, dersom det byfjendtlige Venstre faar Overmagten.

All saadant kan kun hindres derved, at Erhvervspartiet holder Stillingen som en Modvægt herimod. **Stem derfor paa Erhvervspartiets Kandidater paa Valgdagen.**

Vort 7. Vælgermøde.

Ypperlig Valgstemning.

Trods det straalende Solskinsvejr var det en meget betydelig Tilhørerkreds, der havde indfundet sig til Erhvervspartiets 7. Vælgermøde i Søndags Eftermiddags i St. Andreasordenens Selskabslokaler i Frederiksberg Allé.

Partiets 6 Kandidater var alle komne til stede, og Mødedeltagerne fulgte med lydhor Interesse Kandidaternes Udtalelser om Erhvervspartiets Valgechancer og den politiske Situation i det hele.

Talernes Udviklinger blev Gang paa Gang hilst med kraftige Bifaldstilkendegivelser, og der herskede under hele Mødet en glimrende Stemning, som gav gode Løfter om et heldigt Udfald af Valget den 11. April.

Skomagermester *Peder Jensen*, der var første Taler, gjorde, efter at Partiets Formand, Hoffotograf *Elfelt*, havde budt Forsamlingen Velkommen, i et klart og vægtigt Foredrag rede for de Grunde, som havde ført til Erhvervspartiets Stiftelse. Hovedgrunden var den, at de selvstændige Næringsdrivende under den vanskelige Krigsperiode inde paa Rigsdagen ganske havde manglet Repræsentanter, der kunde tale deres Sag. For at raade Bod paa dette havde de Næringsdrivende sluttet sig politisk sammen og havde dannet det Parti, der nu paany søgte sine Vælgeres Støtte ved Valget den 11. April. Erhvervspartiet vilde drive Samfundspolitik, ikke Partipolitik; men Partiet vilde være de Næringsdrivendes ivrige Forsvarere. Hvis man vilde søge at gaa dem for nær ved ubillige Love.

Taleren berørte Valutasituationen og fremhævede, at denne Situation var et Onde, der ramte os alle, idet den uvilkaarlig medførte Prisforhøjelse. Valutamisøren burde være løst af den Rigsdag, der nu forsvandt, og den kunde have været løst.

Hvad angik Spørgsmaalet om Erhvervspartiets Stilling til Huslejeloven, da maatte det, saalænge de nuværende Bolignedsforhold herskede være Hovedpointet at skaffe en Ordning, der beskyttede mod Huslejeaager. Naar Erhvervspartiet nu opfordrede de

næringsdrivende Borgere til at arbejde af al Kraft for at sætte de opstillede Kandidater ind paa Rigsdagen, var det for at hindre, at de Næringsdrivende i den kommende Rigsdagssamling blev gjort til 2. Klasses Borgere. En eventuel Priskontrol vilde kun gaa ud over de næringsdrivende Borgere, men de næringsdrivende havde Lov til at forlange, at deres borgerlige Rettigheder blev opretholdt. (Hør!).

Med Hensyn til Beskatningen, vilde Partiet arbejde for, at enhver Forretning blev beskattet paa samme Maade. Det var uretfærdigt, at de store Aktieselskaber og Andelsselskaber gik fri, saaledes at Byrderne blev paalagt nogle, medens andre fik Fordelene.

Taleren sluttede med at opfordre de tilstedeværende Vælgere til at agitere kraftigt for Erhvervspartiet. Der var inlet af de andre Partier, der varetog de selvstændige Næringsdrivendes Interesser, derfor maatte de Næringsdrivende selv inde paa den danske Rigsdag skaffe sig Talsmænd, der kunde tale deres Sag. (Kraftigt Bifald).

Urtekræmmer *Steiner* spurgte, hvorledes Erhvervspartiet stillede sig til Brugsforeningernes Beskatning, og om Erhvervspartiet vilde søge at sætte en Stopper for, at kommunale Bestillingsmænd skaffede sig Borgerskab. En Priskontrol vilde først ramme Stormagasinerne.

Urtekræmmer *Alfred Christensen*: Nu kæler de andre Partier for os, men det er kun Valgfusk, og Lokketonerne vil være glemt otte Dage efter Valget. Beskatning af Brugsforeningerne vil vi paa det kraftigste kæmpe for, og vi vil modarbejde, at Erhvervs- og Bestillingsmænd ved at tage Borgerskab vanskeliggør os Eksistensen.

Et Forslag til en Priskontrol vil Ministeren ganske sikkert komme med efter Valget; men vi vil ikke lade os gøre til 2. Klasses Borgere (Nej!). Alle Dage har Mellemstanden været trykket under Skatter og Afgifter, Mellemstanden, der fører den haardeste Kamp for Tilværelsen. Agiter derfor for Erhvervspartiets Fremgang ved Valget, saa gør De Deres, for at vi ikke skal være 2. Klasses Borgere. (Hør! Bravo!).

Grosserer *S. P. Sørensen*: Hovedopgaven ved dette Valg er at vække de københavnske Borgere til en stor politisk Indsats. De Forræddere, vi tidligere havde i vore Rækker, er nu fuldstændig dukket under, og Erhvervspartiet er et rent Parti, som staar alene paa Valgdagen. (Bravo!). Ja, Ærlighed varer altid længst og sejrer tilsidst.

Vi vil arbejde for Brugsforeningernes Beskatning, men den ganske uretfærdige Restaurationsskat vil vi søge at faa ophævet.

Hvis Vælgerne vil, kan vort Parti blive Tungen paa Vægtsskaalen, men benytter vore Vælgere ikke den gunstige Lejlighed, der nu bydes dem, ja, saa faar de, hvad de har fortjent.

Hvad angaar Embeds- og Tjenestemændenes Lønforhold da er de Næringsdrivende i første Række interesserede i, at Embeds- og Tjenestemændene er ordentlig lønede; men saa maa der arbejdes noget mere, og der maa være nogle færre af dem. (Hør!).

Taleren sluttede med indtrængende at opfordre Vælgerne til at arbejde for Partiets Fremgang og Vækst.

Snedkermester *Stoltenberg* og Skræddermester *Koldt* maaned ligeledes Vælgerne til at gøre et energisk Arbejde for at bringe Erhvervspartiets Kandidater ind paa Rigsdagen.

Urtekræmmer *Schönherr* rettede til Kandidaterne nogle Forespørgsler, der straks blev besvarede af Grosserer *S. P. Sørensen*.

Frugthandler *Scheitel* paaviste under stormende Munterhed i Forsamlingen, hvorledes Partiets tidligere Fører, Lauritz Jensen, politisk set havde svunget alle Kompassets Streger rundt. Taleren sluttede med et Leve for et godt Valg den 11. April. (Hurra!).

Gas- og Vandmester *Charles Hansen*: Det er en stor Uretfærdighed, at selv den mindste næringsdrivende Borger skal føre autoriserede Bøger, medens Landboerne ikke har denne Pligt. (Ja! Hør!).

Efter at endnu nogle Talere havde haft Ordet, sluttede *Formanden* det vellykkede Møde.

I Mandags Aftes blev der afholdt Vælgermøde i Selskabslokalerne i Falkoneralléen Nr. 96.

Ogsaa ved dette Møde herskede den bedste mulige Stemning, og der blev holdt gode og opildnende Taler af flere af Partiets Kandidater. Bl. a. havde Skomagermester *Peder Jensen*, Grosserer *S. P. Sørensen*, Urtekræmmer *Alfr. Christensen*, Skomagermester *Keilberg* og Hoffotograf *Elfelt* Ordet.

Hvad der særligt blev Samtaleemnet paa dette Møde var — ganske naturligt — den Meddelelse, „Berlingske Tidende“ samme Aften bragte om, at Det frisindede Landsparli nu havde givet blankt op og helt vilde forsvinde fra den politiske Skueplads.

„Mellemstanden“

vil udgaa 2—3 Gange maanedligt med vekslende Mellemrum, eftersom Forholdene kræver det, fra nu af og til Valgdagen.

Ansvarshavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155u

Chr. Barnekov Johansen

Vognmandsforretning

Mariendalsvej 48 A. Telf. Cent. 12671

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

*Al Arbejdskørsel udføres
til billigste Priser*

Ryg

FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

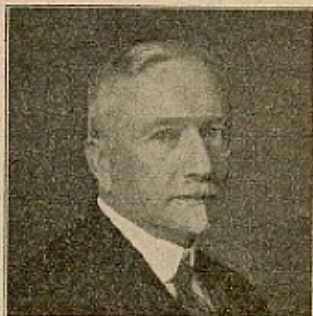

Nr. 7

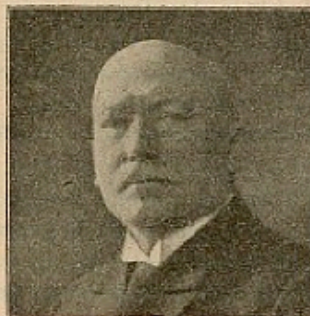
8. APRIL 1924

1. Aarg.

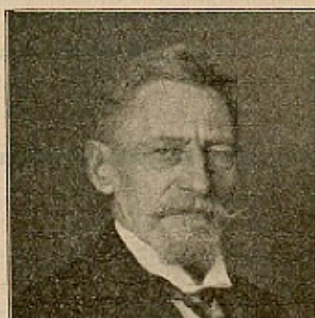
ERHVERVSPARTIETS KANDIDATER I KØBENHAVN

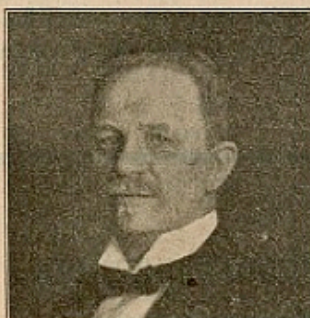
HØFFOTOGRAF P. ELFELT

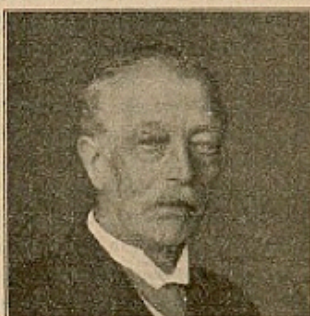
GROSSERER S. P. SØRENSEN

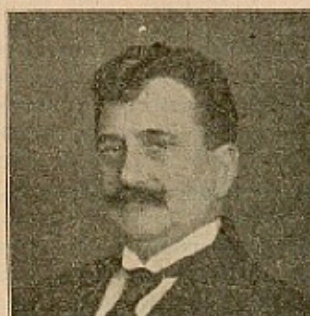
SKOMAGEMESTER PEDER JENSEN

URTEKLÆDMER ALFRED CHRISTENSEN

SNEDKERMESTER STOLTENBERG

FRUGTHANDLER G. SCHITEL

Vrag og Vælg!

Den 11. staar Slaget. Da gælder det at vrage, at vrage alt det, som ikke til det yderste vil være med til at fremme vore Interesser. Den selvstændigt virkende Mellemstandsmand i de danske Byer har i Sandhed Grund til at være krøsen, nu det gælder. Intet af de bestaaende politiske Partier kan han med roligt Sind give sin Stemme. Indenfor disse Partier er der altfor mange uvedkommende Hensyn at tage til Dit og Dat, til Per og Poul, som ikke baader Mellemstanden.

Kun et eneste Parti staar med helt rene Linier i sit Program som i sit Arbejde, og dette Parti er **Erhvervspartiet**.

Ingen Haandværksmester, ingen Handlende kan være i Tvivl om, hvad der er det Rette, som bør foretages den 11. April. Den der ikke vil bindes paa Hænder og Fødder og dertil have en Knebel i Munden maa vide, at kun Erhvervspartiet, ene Erhvervspartiet staar som den sande Beskytter af Mellemstandens Ve og Vel. Bevægelsens ledende Mænd tror paa, at Valgdagen vil bringe Sejr, hvorledes skulde det vel være andet, thi man kan da ikke mene, at nogen Mellemstandsmand vil være med til at grave sin egen Grav. Men stemmer den selvstændige Mand ikke paa Erhvervspartiets Kandidater, saa slukkes hans Lys og Selvstændigheden gaar fløjten. Saa skal man nok faa at vide, hvad det vil sige, ingen Repræsentant at have i den danske Rigsdag.

Altsaa, der er intet Valg. **Den 11. stemmes der paa Erhvervspartiets Kandidater.**

Erhvervspartiets Betydning og Opgaver.

Da den spændende Valgdag nu er rykket os saa nær paa Livet, at man snart kan spore Krudtet er det ikke overflødigt, at præcisere, hvorfor det er nødvendigt, at der eksisterer et Erhvervsparti, et Parti, som vil varetage den selvstændige Mands Interesser, som paa saa mange Maader er truede i Nutiden. Se nu blot paa det Ramaskrig, som fornylig lod fra den samlede Dagspresses Spalter imod den næringsdrivende Stand. Bagerne, fordi disse mente det nødvendigt at forhoje

deres Priser for enkelte Kagesorters Vedkommende.

Denne Protestbevægelse, der blev rejst af en Tjenestemand, eller lad ham nu være Embedsmand under Statstelegrafene, som heri viste visse Evner som god Reklamemand, tyder noksom paa, at det her er nødvendigt, at der er en Modvægt til Stede. Protestanten fik slaaet kraftigt til Lyd for sin Forbrugerforargelse, saa det vil maaske ikke være helt unyttigt at se lidt nærmere paa, om det vigtigste er, at Forbrugerne faar billige Varer paa Producenternes Bekostning, eller at Producenterne faar en Pris for deres Arbejde, som nu en Gang er nødvendig, naar alle Udgifter skal dækkes og en passende Avance reserveres. Ja, først vil vi da se lidt paa, hvem

det egentlig er, som er *Producenten*, og hvem *Forbrugere*, og *kun* Forbrugere.

Produktionen omfatter som bekendt Arbejdsgivere og Arbejdere, og ingen er vel i Tvivl om, at disse to Grupper er langt den største Del af Byernes Befolkning. Foruden at være Producenter er disse to betydende og talrige Faktorer jo ogsaa Forbrugere. Men denne Kategori af Forbrugere falder det vistnok ikke ind at deltage i nogen Protest imod, at et Fag maa forhøje sine Salgspriser, naar Produktionsomkostningerne gaar i Vejret enten paa Grund af Raavarens eller Arbejdsloønnens Stigen. Den anden Gruppe Bybeboere er da Tjenestemændene, hvis i Tidens Løb meget forbedrede Kaar *udelukkende hoiler paa det producerende Samfunds Skuldre*. De forbedrede økonomiske Kaar for Produktionens Mænd — Arbejdsgivere og Arbejdere — som er opnaaede, har jo tillige affødt forbedrede Forhold for disse kortsynede Opponenten, som, dersom de vilde anvende en lille Smule sund Sans, naar der skal tages Standpunkt til Sager som f. Eks. Bagernes Prisforhøjelse, dog maatte komme til et Resultat, som det her fremførte.

Ubetimeligt synes det heller ikke nu at rejse Spørgsmaalet, *skal Tjenestemændene bestemme det producerende og handlende Erhvervspris*? Nej, naturligvis skal de ikke dette. Dette Mindretal indenfor Byernes Liv har ingen som helst Ret til at tale med her, men et talende Tidens Tegn — fortrinligt i Analogi med den *høje Indenrigsministers tidligere fremsatte Ytringer om, at han godt kunde tænke at søge gennemført Avancebegrænsning-Love, gældende for Erhvervslivet*, — er det, at det københavnske Bagerlav og Konditorforeningens Formand i Anledning af den sikkert ganske nødvendige sidste Prisforhøjelse bliver tilsagte til ministeriel Afhøring. Jo, vi synes jo nok, vi er kommen lidt rigelig langt ud i Parodien.

Bagere og Konditorer, som ethvert andet producerende og selvstændigt Erhverv bør kræve Ret til selv — naturligvis indenfor de Grænser, som er rimelige, og vi kender ingen Eksempler paa, at en saadan Rimelighed er overtraadt — at være bestemmende med

Hensyn til den Pris, der efter de foreliggende Varekonjunkturer og øvrige Prisforhold skal fastsættes for det færdige Produkt.

Det frie Erhvervsliv bør ikke lade sig knægte af en Tjenestemandsbewægelse som den her rejste. Men det hele viser os ogsaa blot, synes vi, at det endnu ikke er gaaet op for Tjenestemanden, at hans Opgave er den, og kun den at være *Samfundets Tjener*, og ikke dets Herre; hvad den rejste Bewægelse mod Bagere og Konditorer giver Udtryk for, at han stadig tror at være.

Men den viser tillige, hvor nødvendigt, ja, uundværligt et Parti som

Erhvervspartiet

er til Værn for den fra saa mange Sider truede selvstændige Mellemstand.

Slut derfor enigt op paa Valgdagen og giv Deres Stemme til Erhvervspartiets Kandidater.

Erhvervspartiets Hovedbestyrelse.

Erhvervspartiets Hovedbestyrelse består af følgende Medlemmer:

Assistent *C. Arentz*, Danmarksgade 5, V.

Urtekræmmer *Alfred Christensen*, Østrigsgade 29, S.

Kgl. Hoffotograf *P. Elfelt*, Østergade 24, K.

Viktualiehandler *I. P. Hansen*, Landskronagade 13, Str.

Urtekræmmer *Vald. Hjorth*, Revalsgade 1.

Smedemester *Georg Larsson*, Grillenfeldts-gade 5, N.

Murermester *Jens Nielsen*, Prinsesseg. 59, C.

Høker *Aksel Ohlsen*, Wildersgade 45, C.

Grosserer *S. P. Sørensen*, Tordenskjoldsgade 14, K.

Snedkermester *V. Stollenberg*, Kong Oscars-gade 9, Str.

Kaffehandler *S. E. Sørensen*, Dannebrogsgade 34, B.

Hof-Stolemager *P. Chr. Thomasen*, Upsalagade 6, Ø.

Redaktør *Jul. Wulff*, Hyldegaardsvej, Charlottenlund.

Ansvarshavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

· Telf. Byen 1314 y ·

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

Chr. Barnekov Johansen

Vognmandsforretning

Mariendalsvej 48 A. Telf. Cent. 12671

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

*Al Arbejdskørsel udføres
til billigste Priser*

Ryg

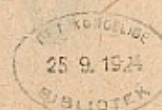
FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

MELLEMSTANDEN

VALGBLAD FOR ERHVERVSPARTIET
I HOVEDSTADEN

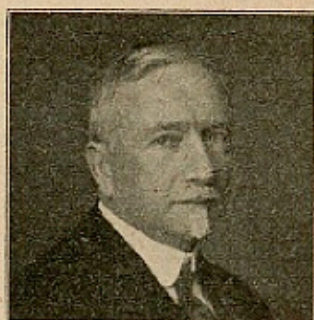

Nr. 8

10. APRIL 1924

1. Aarg.

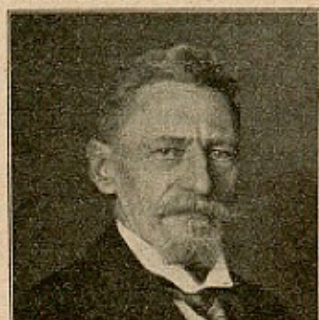
ERHVERVSPARTIETS KANDIDATER I KØBENHAVN

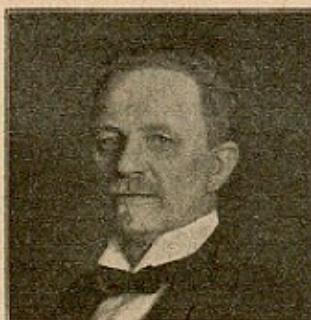
HOFFOTOGRAF P. ELFELT

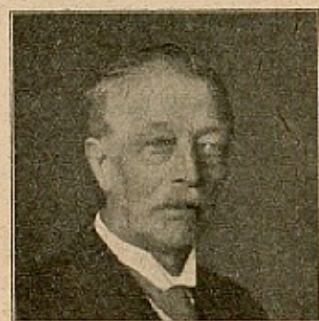
GROSSELER S. P. SØRENSEN

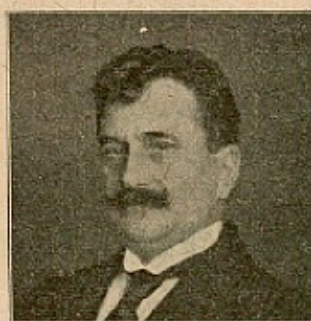
SMEDEMESTER PEDER JENSEN

URTEKRÆMMER ALFRED CHRISTENSEN

SMEDEKRÆMMER STOLTZENBERG

FRUGTHANDLER G. SCHEFFEL

Vrag og Vælg!

Den 11. staar Slaget. Da gælder det at vrage, at vrage alt det, som ikke til det yderste vil være med til at fremme vore Interesser. Den selvstændigt virkende Mellemstandsmand i de danske Byer har i Sandhed Grund til at være kræsen, nu det gælder. Intel af de bestaaende politiske Partier kan han med roligt Sind give sin Stemme. Indenfor disse Partier er der allfor mange uvedkommende Hensyn at tage til Dit og Dat, til Per og Poul, som ikke baader Mellemstanden.

Kun et eneste Parti staar med helt rene Linier i sit Program som i sit Arbejde, og dette Parti er

Erhvervspartiet.

Ingen Haandværksmester, ingen Handlende kan være i Tvivl om, hvad der er det Rette, som bør foretages den 11. April. Den der ikke vil bindes paa Hænder og Fødder og dertil have en Knebel i Munden maa vide, at kun Erhvervspartiet, ene Erhvervspartiet staar som den sande Beskytter af Mellemstandens Ve og Vel. Bevægelsens ledende Mænd tror paa, at Valgdagen vil bringe Sejr, hvorledes skulde det vel være andet, thi man kan da ikke mene, at nogen Mellemstandsmand vil være med til at grave sin egen Grav. Men stemmer den selvstændige Mand ikke paa Erhvervspartiets Kandidater, saa slukkes hans Lys og Selvstændigheden gaar fløjten. Saa skal man nok faa at vide, hvad det vil sige, ingen Repræsentant at have i den danske Rigsdag.

Altsaa, der er intel Valg.

**Den 11. stemmes der paa
Erhvervspartiets Kandidater.**

Erhvervspartiets Program.

Et Program, hvis Gennemførelse det er værd at stemme for.

§ 1. Opretholdelse af den personlige Ejendomsret, den selvstændige Næringsdrift og i det hele taget Enkeltmands frie og selvstændige Udnyttelse af sine Evner som Samfundets bærende Grundvold og alt Fremskridts Drivkraft

§ 2. Energisk Kamp mod stats- og kommunesocialistiske Indgreb i Borgernes Næringsdrift samt overhovedet mod alle Bestræbelser for at undergrave det selvstændige Erhverv.

§ 3. Bekæmpelse af Monopoler under hvilken som helst Form samt Truste og Ringdannelser, der bringer de mindre Erhverv i Fare.

§ 4. Opretholdelse af et passende Værn for Danmarks Næringsveje overfor Udlændets Angreb paa disse gennem Overproduktion og Eksportpræmier, for at Landets produktive Kraft kan bevares og udvikles, og det kan gøres saa uafhængigt som muligt af fremmed Tilførsel.

§ 5. Næringslovens Revision, bygget paa retfærdig Hensyntagen til alle Sider.

Beskatning i samme Forhold, baade til Stat og Kommune, af al Næringsdrift, uanset om den drives af Enkeltmand, Aktieselskaber, Brugsforeninger eller andre Andelsselskaber.

§ 6. Et Oplysningsbureau for Handel, Haandværk og Industri under Handelsministeriet med Næringsvejenes Medvirkning i Lighed med det i Norge oprettede.

§ 7. Statstilskud til de borgerlige Erhvervs Fremme i Lighed med, hvad andre Samfundsklasser modtager, derunder Støtte til Unges Etablering i selvstændige Erhverv.

§ 8. Erhvervenes Ligestilling med andre Samfundsklasser under den sociale Forsorg efter Princippet: Hjælp til Selvhjælp.

§ 9. Fuldstændig Gennemførelse af Forholdstalsvalg til Rigsdagen.

§ 10. Virksomhed for, at de under Krigen indførte Tvangs-, Indskrænkings- og

Forbudsforanstaltninger ikke slaar Rod i vor Lovgivning.

§ 11. Samfundets Udvikling i frisindet Retning, i roligt Tempo og under lige Vilkaar med lige Rettigheder.

Samarbejde med alle Samfundsklasser til Fremme af disse Formaal.

§ 12. Samlet Optraeden ved Folketings- og Landstingsvalg for at opnaa ovennævnte Formaal ved at indsætte det størst mulige Antal Repræsentanter for Mellemstanden paa Rigsdagen. Tilsvarende Optraeden ved Valg af Kommunalbestyrelser i By og paa Land.

Erhvervspartiets Hovedbestyrelse.

Erhvervspartiets Hovedbestyrelse bestaar af følgende Medlemmer:

Assistent *C. Arentz*, Danmarksgade 5, V.
Urtekræmmer *Alfred Christensen*, Østrigsgade 29, S.

Kgl. Hoffotograf *P. Elfelt*, Østergade 54, K.
Viktualiehandler *I. P. Hansen*, Landskronagade 13, Str.

Urtekræmmer *Vald. Hjort*, Revalsgade 1.
Smedemester *Georg Larsson*, Griffenfeldts-gade 5, N.

Murermester *Jens Nielsen*, Prinsseg. 59, C.
Høker *Aksel Ohlsen*, Wildersgade 45, C.
Grosserer *S. P. Sørensen*, Tordenskjoldsgade 14, K.

Snedkermester *V. Stollenberg*, Kong Oscars-gade 9, Str.

Kaffehandler *S. E. Sørensen*, Dannebrogsgade 34, B.

Hof-Stolemager *P. Chr. Thomasen*, Upsalagade 6, Ø.

Redaktør *Jul. Wolff*, Hyldegaardsvej, Charlottenlund.

**Slut enigt op paa Valgdagen
og giv Deres Stemme til**

Erhvervspartiets Kandidater.

Ansvarshavende: **P. Elfelt.**

Det franske Vinlager

Tordenskjoldsgade 14

- Telf. Byen 1314 y -

P. ELFELT

KGL. HOFFOTOGRAF

ØSTERGADE 24 - KØBENHAVN

P. RAABERG

1. Klasses Viktualie & Paalæg

Borgergade 96

Telf. Palæ 155 u

Chr. Barnekov Johansen

Vognmandsforretning

Mariendalsvej 48 A. Telf. Cent. 12671

W. BISCHOFF'S

MØBELETABLISSEMENT

ADELGADE 29 TELEFON 7361

— DAGENS BILLIGSTE PRISER —

*Al Arbejds kørsel udføres
til billigste Priser*

Ryg

FLAG

hver Dag

en FLAG Dag

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk